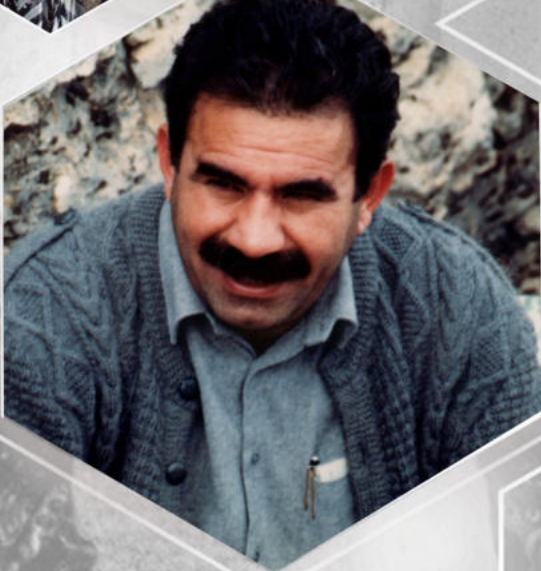

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

ÖZSAVUNMA İLE
ÖRGÜTLENMEYE
ATILIM RUHU İLE
ZAFERE

EDITÖR

TEMMUZ - AĞUSTOS 2024

ÖZSAVUNMA

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Yurtsever Genç Kadın Dergimiz Temmuz-Ağustos sayısında “özsavunma” teması ile sizlerle. Bu sayımızda “Özsavunma İle Örgütlenmeye; Atılım Ruhu İle Zafere” şiarıyla özellikle özsavunmanın Kürt halkı ve genç kadınlar için önemine vurgu yaptık. Süreci gözönüne getirdiğimizde özsavunmanın gerekliliği ve hayati önem arz eden gerçekliği bütün yakıcılığıyla bir yurtseverlik görevi ve varlığını korumanın temel şartı olarak karşımızdadır.

Halkımız ve genç kadınlar için direniş ve atılım ayları olan Temmuz ve Ağustos aylarında, özsavunma daha çok anlam kazanıyor. Çünkü temmuz ve ağustos ayları PKK ve dolayısıyla Kürt halkı için bir dönüm noktası oluyor. Bu bağlamda genç kadınlar olarak bu anlamı derinden kavrayıp özsavunma silahını kuşanarak mücadelenin artık kaçınılmaz olan gerçekliğine hızla atılmak gerekiyor. Aksi takdirde varlığımızdan ve özgürlüğümüzden söz edemeyiz. Faşist düşmanın çirkin emellerinin zafere ulaşmaması için örgütlenelim, özgürleşelim ve özümüzü savunalım. Bu temelde doğru bir öz savunma anlayışı ve uygulaması için tüm yurtsever genç kadınları Yurtsever Genç Kadın dergisini okumaya çağırıyoruz.

GENÇ KALIN GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK TALİMATI

Demokrasilerin Özsavunma İlkesi ve Demokrasilerin Özsavunması

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Önderliğe Bağlılık Söz Düzeyinde Değil, Önderliği Anlamak ve Uygulamak Düzeyinde Olmalıdır

11 PORTRE

Özsavunma Ruhunun Komutanı: Mihriban Saran

13 İDEOLOJİ

Kürdistan'da Özsavunma-Özgürlük Diyalektiği

18 DOSYA

Tüm Olmazlıkların İçerisinden Doğan Bir Direniş

Adanmanın Adı: 15 Ağustos Atılımı

Hakikat Şerbetinden İçmek

27 KADININ KALEMİNDEN

Rojava Devriminin Özsavunma Gücü: YPJ

29 JİNEOLOJİ

Gerçekleri Söylemenin Vakti Geldi De Geçiyor

32 KAPİTALİST MODERNİTE

Özsavunmanın Cephanesi: Hafıza

35 KÜLTÜR VE SANAT

Çeka Ruhü: Hüner

37 MİZAH

Kanatları Kırılınca Zap'a Gömülenler Oldu

DEMOKRASİLERİN ÖZSAVUNMA İLKESİ VE DEMOKRASİLERİN ÖZSAVUNMASI

Demokrasilerin öz savunma ilkesi: Tek hücreli canlıdan cansız zannedilen ama öyle olmadığı ve dahası tüm canlılık ilkesinin temeli olduğu anlaşılan atom altı parçacıkların yaşamına kadar öz savunmasız varlığın olmadığı bilinen bir hakikattir. Bu bilimsel olarak da kanıtlanmıştır. İnsan toplumları gibi son derece zekalı ve esneklik düzeyi yüksek varlıkların öz savunmasız olamayacakları her yaşam anında ve mekanında rahatlıkla gözlemlenmektedir. Savaşlar bile uygarlık sistemlerinin çarpıklaştırılmış öz savunma anlayışlarıyla yakından bağlantılıdır. Demokratik toplumlar ve özgür bireyleri, sınıflı uygarlıklar döneminde kendilerini korumak için büyük savunma sorunlarıyla karşı karşıya kalmışlardır. Hatta ilkel komünal toplumlar, uzun dönemli yaşamlarında, kendi aralarında yaşadıkları çelişkilerin yanı sıra, doğanın canlı ve cansız oluşumlarından kaynaklanan ölümcül tehlikelerle de karşı karşıya kalmışlar ve öz savunmayı her anın ve her mekanın birincil görevi saymışlardır.

Kapitalist modernite unsurlarının (ulus devlet, kapitalizm ve endüstriyalizmin) ekonomik, ekolojik ve demokratik toplumlarla özgür ve eşit bireyleri üzerinde yürüttüğü tekелci baskı ve sömürsüne karşı öz savunma sorunları hayati konuların başında gelmektedir. Öz savunmasız yaşam sadece ücret köleliğiyle sonuçlanmamakta, her türlü işsizlik, hastalık ve yozluklara da yol açmaktadır. Daha da kötüsü, çok sayıda fiziki ve kültürel soykırımları da beraberinde taşımaktadır. Modernite sistem olarak genelde toplumu ve bireyleri, özelde daha şiddetli olarak demokratik toplumları ve özgür bireyleri zorunlu olarak varlıklarını savunmakla karşı karşıya bırakmaktadır. Öz savunmayı başaramamaları halinde, sadece özgürlükleri değil, varlıkları da soykırım tehlikesine uğramaktadır. Modernitenin tekелci unsurları kendini sürdürebilir kılmak için toplumun ve bireyin özgürlüğünü ve varlığını tehdit altına almakla yetinmemekte, geç dönemlerinde yaşam için vazgeçilmez olan ekolojik koşulları

da tüketmektedir. Ekolojik koşulların tüketilişi, uzun vadeye yayılmış ve tüm yaşam üzerinde yürütülen bir nevi soykırım olmaktadır.

Demokratik toplum ve özgür birey, devrimci ve evrimci gelişmeler kadar; onlarla birlikte özsavunma sorunlarına da çare bulmak zorundadır. Modernitenin yapısal krizinin son dönemi özsavunmayı tüm sorunların başına yerleştirmiştir. Her topluluk ekonomik, ekolojik ve demokratik bir birim olmak kadar, öz savunmalı bir birim olarak da yaşamak durumundadır. Aynı zamanda her eşit ve özgür birey ekonomik, ekolojik ve demokratik bir veya daha çok birimde yaşamak kadar, birlikte o denli bir veya çok sayıda özsavunma biriminde de yaşamak durumundadır. Tüm canlılar için geçerli olan beslenme, üreme ve korunma, en çok da insan toplumu için geçerli, vazgeçilmez üç yaşam koşuludur.

Demokrasilerin özsavunması: Öz savunmazsız varlık olmadığı gibi, doğanın en gelişmiş varlığı olan demokratik toplumlar da öz savunmasız gerçekleşemez, varlığını sürdüremez. Demokratik ulusal çözümlerde öz savunma ilkesinin gerekleri karşılanmak durumundadır. Daha da geliştirilmesi gereken bu ilkesel yaklaşımlar demokratik ulus çözümünü yakından tanınamamızı sağlıyor. AB'nin de evrimsel olarak sürekli gündemine taşıdığı bu ilkeler, genelde Ortadoğu toplumsal sorunları için, daha çok da Kürt toplumsal sorunu için gerçekten ilaç niteliğindedir.

Bu ilkeler temelinde ve demokratik ulusal yaşamın tanımlanması doğrultusunda Kürdistan'da geliştirilecek demokratik çözüm tarihsel önemdedir. Türkiye'nin demokratikleşme sürecine girmesi ile Kürt sorunundaki demokratik çözüm bir madalyonun iki yüzü gibidir. Bir yüz diğeri olmadan olmaz. Çözümün Türkiye üzerindeki boyutlarını biraz somutlaştırmaya çalışırsak daha aydınlatıcı olacaktır. Her şeyden önce yukarıda kısaca değinilen ve tekrar edilen ilkesel yaklaşım göz ardı edilemez. İlkesi ve sistemi olmayan çözümler hem anlaşılır olmaz, hem de gününbirlik pansuman tedavisinden öteye sonuç vermez. Düşünülen çözüm, Batı kapitalist hegemonik sistemi ister dağılsın ister devam etsin, tüm bu yapısal dönem boyunca uygulanması ve yaşanması savunulan bir çözüm olasılığıdır. Birinci husus, demek ki Batı uygarlığı süresince, hatta onu aşmaya açık bir çözüm önerilmektedir. İkinci husus, kapitalist modernite unsurlarının Türkiye Cumhuriyeti'ndeki yapısalılıkları, kurumsallıkları ve arkalarındaki ideolojik tekellilik ne olursa olsun, demokratik ulusal toplumun varlığını, dolayısıyla çözüm şansının mevcudiyetini ve meşruiyetini kabul etmektedir. Burada düşünülen demokratik çözüm unsurları ne kapitalist modernite unsurlarının (ulus devletçiliğin, kapitalizmin ve endüstriyalizmin) devrimle tasfiyesini önermekte ne de bu unsurların askeri güç politikası tarafından imhası ve asimilasyonunu kabul etmektedir. Birbirlerinin meşruiyetini

“

Özsavunmazsız varlık olmadığı gibi, doğanın en gelişmiş varlığı olan demokratik toplumlar da özsavunmasız gerçekleşemez, varlığını sürdüremez

”

“

**Modernitenin
tekelci unsurları
kendini sürdürebilir
kılmak için toplumun
ve bireyin özgürlüğünü
ve varlığını tehdit
altına almakla
yetinmemekte, geç
dönemlerinde yaşam
için vazgeçilmez olan
ekolojik koşulları da
tüketmektedir**

”

tanıyan iki ana varlığın, entitenin barış içinde bir arada yaşamasını ve çatışmalı olmayan yarışını esas almakta, bunu önermektedir. Üçüncü husus, ilk iki hususla bağlantılı olarak, demokratik siyaset kurumunun vazgeçilmezliğini önermektedir. Ortaya çıkacak bütün sorunlarla halen var olan sorunların çözüm zemini demokratik siyasettir. Demokratik siyasete demokratik müzakereler ve diplomasi de dahildir. Demokratik siyasetin işlemesi için var olan tüm engellerin kaldırılması gereğini de içerir. Kapsamlı düşünce özgürlüğü, demokratik yapılı parti, sendika, kooperatif ve her türlü sivil toplumun varlığı ancak mevcut engellerin aşılmasıyla mümkündür. Seçimlerde baraj sisteminin ya çok düşürülmesi ya da hepten kaldırılması demokratik siyasetin vazgeçilmez bir gereği durumundadır. Dördüncü husus, her iki

temel entitenin, varlığın öz savunma hakkının gereğini karşılayan sistemler geliştirilmek durumundadır. Aslında tüm bu hususları Rapor-Yol Haritamızın 'Bazı kavramlar, kuramlar ve ilkeler' bölümünde daha kapsamlıca tanımlamaya çalışmıştık. Burada sadece nasıl hayata geçirilebileceklerine dair model halinde sunma söz konusudur.

***Rêber APO'nun "Yol Haritası" adlı savunmasından derlenmiştir.**

ÖNDERLİĞE BAĞLILIK SÖZ DÜZEYİNDE DEĞİL, ÖNDERLİĞİ ANLAMAK VE UYGULAMAK DÜZEYİNDE OLMALIDIR

Tarihin ve zamanın ruhu anlaşılmadan gün anlaşılmaz, yarına da cevap olunamaz. Bir Önderlik hareketi olarak gelişen PKK gerçekliğinde en somut bir şekilde bunu görmekteyiz. Yoğun bir ideolojik mücadele ve birikimin sonucu olarak açığa çıkan özgürlük hareketimiz, hareketin daha başından itibaren zor koşullarda başarıyı elde etme biçiminde şekillenmiştir. Bu anlamıyla “zoru başaran” özelliğini Önderliksel karakterinden alan özgürlük hareketimiz böylelikle Kürdistan gerçeğinde hızla büyüyen giderek yaşamsal gerçeğe ve evrenselleşen bir Önderlik hareketi olmayı başardı. Böylece özünde Önderlik gerçeğiyle buluşmuş, ideolojiyi özümsemiş, bunu pratikleştirmede hiçbir engel ve zorluk tanımayan, eşsiz fedakârlık ve cesaret sahibi bir öncülük ortaya çıkarmıştır. Çağın dervişleri ve fedaileri gibi inançlarını kuşanmış militanlık gerçeği de bu şekilde gelişmiştir. Yaşamın her

anını, her saatini, her ayını bu anlamıyla ele aldığımızda sonsuz bir fedakârlık, en küçük hücrene kadar kendini adanmışlığı görürüz. Önder Apo birçok değerlendirmesinde PKK’nin şehitler partisi olduğunu belirtmekte ve “Yaşıyorlar işte, PKK biçiminde” diyerekten özgürlük hareketimizin şehitlerin yaşayan gerçeği olarak tanımlamıştır. Bu anlamıyla her şehit arkadaş Önderliğe olan bağlılıklarını söz düzeyinde değil, Önder Apo’yu anlayıp, uygulayarak göstermişlerdir. Haziran ayında Zilan ile başlayan fedailik ruhu 14 Temmuz ile büyük bir irade savaşına dönüşerek 15 Ağustos atılımıyla Apo’cu ruhun dağlara taşıyıcısı ve PKK öncülüğünde direnen halk gerçekliğini açığa çıkartmıştır. Bu gerçeklik şehitler gerçeğidir ki, bizlere diriliş ve direniş mirasını bırakmışlardır. Bu büyük şehitlerin anısına bağlı kalmak anlamak ve uygulamaktan geçmektedir. Ancak bu şekilde

şehitlerimiz ölümsüz kılınmış olur. Buna sonuna kadar bağlı kalacağımızı, sözümüzü bu temel de pratikleştireceğimizi belirtiyoruz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Yenildi, bitirildi denilen Apo'culuk 14 Temmuz'da, 12 Eylül Faşizminin karşısına yenilmez bir irade olarak dikildi. Bunu başaranlar da genç yüreklerine bütün insanlığın sevgisini, tarihin sorumluluğunu yüklenmiş Kemal Pir ve Ali Çiçek militanlığında, zulme ve inkâra karşı insanlığın dile geliş direnişini gösterdiler. Kuşkusuz 14 Temmuz denilince 15 Ağustos atılımını bundan kopuk ele alamıyoruz. Her iki direnişte birbirini tamamlamış ve direnen militanlığı ile özgürlük

**"İdeolojik kimliksizlik,
zihniyetin boşaldığı ve
bittiği yer ve andır"**

hareketinin mayasını oluşturmuşlardır. Bu anlamıyla bu direnişçilere çok şey borçluyuz. Bu ruha sahip olan birini yenilgiye uğratmak mümkün değildir. 14 Temmuz ve 15 Ağustos bilinçle, emekle büyük bir fedai duruş ile ruh buldu ve direnen yarınlar vesile olmuştur. Bu direniş, Apocu tarih bilincinin yarını bugünde yaratan pratiğidir.

Önderlik; "Zihniyeti kazanmak demek, donanmamız gereken toplumsal bilinci ve inancı büyük bir emek ve ahlaki duruşla elde etmek demektir. Zihniyet dünyasını büyük kılmayan, uzun süreli özgürlük mücadelesini yürütemez" demektedir. İdeolojik kimliksizlik, zihniyetin boşaldığı ve bittiği yer ve andır. Günümüzde her gün bittiği, yenildiği iddia edilen özgürlük hareketinin ayakta kalmasının sırrı bu iki direnişin yarattığı kültürel şekillenmededir. 14 Temmuz ve 15 Ağustos

Kürdistan gerçeğinde özgürlük mücadelesinin yenilmezlik tarzını ortaya çıkarmıştır. Bu da zorlukları mücadele ve başarı gerekçesi yapmanın adı olmaktadır. Yarının direnişi olan bu mücadele günümüzde Metina'da düşmana kök söktürmekte, Zap'ta faşizmi gömmektedir.

Böylesi toplumsal ve kutsal bir tarihe sahip olmak bizlere yeni görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Sahip olduğumuz tarih ve direnişçi kültür, bizlere büyük bir avantaj ve şans yaratmaktadır. Bizlerden beklenen altın tepsi üstünde sunulan bu hafızayı yaşatmak ve

büyütmektir.

12 Eylül sürecinde, böylesi bir hafıza yoktu. Kürdün tarihi bastırılmış serhildanlardan öteye gitmemekteydi. Fakat 14 Temmuz ve 15 Ağustos bu ruhu ve direnişçi çizgiyi açığa çıkartarak, inanç ve Apocu ruhun başarıyı getirdiğini kanıtlamıştır. Buna sahip çıkıldığında ardılları olan Sara ve Ruken, Erdal ve Rojhatça büyük bir yüceliğe sahip olmayı da açığa çıkartmaktadır. Demek ki hiçbir şey zor ve olmaz değildir. İstenildiğinde sağlam ve

zapedilemez bir kale konumuna geline biliniyor. Bu tarihi gerçeklik karşısında günümüzü ele aldığımızda, bir kez daha bu ruhun ihtiyacı görülmektedir. Kendini düşman gerçekliği karşısında savunan ve teslim olmayan ruh, savunmayla kalmayarak düşmana karşı hamle yapan ve tüm savunma mekanizmalarını saldırıya geçirerek kazanan olmaktadır. Yüzyıllık bir soykırım gerçekliği altında Kürt halkı özgürlük hareketi ile beraber öz savunma bilincini, öz disiplini, öz iradesini ve bununla beraber örgütlü olma ve eyleme geçme gücünü açığa çıkartmıştır. Bu güçte gerilla ve halk öncülüğünde yapılmıştır. İmralı'da direnen Önderlik gerçeği, Zap'ta direnen

göndermiyor, neden müdahale etmiyor" denile bilinir mi? T.c devleti demek faşizm, soykırım demektir. Şimdi faşizm ve soykırımdan bir şey bekleyebilir miyiz? Seni öldürmek isteyen, yok etmek isteyen, varlığını bile inkar eden bir düşman seni korur mu? Kaldı ki yangını çıkaranlarda bizatihi kendileri olmaktadır. Bu faşizmi görmemedir, düşmanı tanımamadır. Her gün gelip bizi katleden düşmana nasıl olur da umut bağlanır? 14 Temmuz ve 15 Ağustos'ta açığa çıkan ruh öze dayalı olup düşmana karşı intikam almayı bilen bir ruhtur. Kendisini düşmana değil, halka dayandırdı bu yüzden günümüze kadar bu ruh Zap ve Avaşin'de tekrardan canlanıyor. Bu anlamıyla

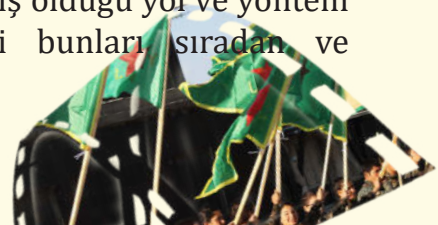

gerilla kahramanlığı Hakkâri'de binlerce genci sokaklara akıtmaktadır. Wan'da, Şırnex'ta, Colemerg'de kadın ve gençlik direnişinin kaynağı Önderlik ve gerilla olmaktadır. Önderliğe olan bağlılığın eyleme geçmiş halidir. Kuşkusuz yetersizlikleri de görmek ve doğru pratikleşmeyi de sağlamak gerekir. Bu süreç özel de biz genç kadınlara öz savunmanın gerekliliğini ve ihtiyaçlarını acil bir görev olduğu gerçeğini bir kez daha göstermiştir. Şemrex'dan, Çınar'a kadar önü alınamayan ve halkımızın ölümü ile sonuçlanan faşizme bakıldığı zaman neden kendi topraklarımızı kendimizin savunması ve koruması gerektiği bir kez daha açığa çıkmıştır. Öz savunma; varlığımızdır, irademizdir, toprağımızdır, kimliğimiz ve bunları hepsini kapsayan kültür ve ahlakımızdır. Bunu başkalarına emanet etmek ve onlardan medet ummak beraberinde getireceği sadece köksüzlüktür. Şimdi bu yangın olayında; "devlet neden helikopter

tüm genç kadınlar bu gerçekliği görmelidir ki; "FAŞİZM KORUMAZ, SAVUNMAZ, FAŞİZM TECAVÜZ EDER, FAŞİZM KATLEDER!"

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Kurdistan'da tecavüz politikalarının devrede olmadığı gün nerdeyse yoktur. Bu tecavüzü yapanda, "güvenlik güçleri" adı altında denilen "tecavüz güçleri'dir". Bu güçler okullarda öğrencileri koruduklarını söyleyip asimile etmekte, üniversitelere bilgi ocakları deyip, kendi faşizmlerinin kuryeliğini yapan kadrolar yetiştirmekte, Kurdistan'da fuhuş, uyuşturucu ile hafızaya saldırmakta, genç kadınlara aşk adı altında ve şantaj tehditler ile katletmekte, Şehit cenazelerimize bile tahammülleri kalmadan işkence uygulamakta, dağlarımızı ateşe vermekte, köylerimize yasaklar getirmekte ve daha binlerce kullanmış olduğu yol ve yöntem bulunmaktadır. Şimdi bunları sıradan ve

normal karşılayamayız. Yapılan bu tecavüzü görmezden gelemeyiz. Burada devreye giren öz savunma olmaktadır. Kadın gerçekliğimize baktığımızda bu daha da gereklidir. Erkek zihniyetin köleliği altından kurtulmuş ve Önder Apo'nun eğitimleri sonucunda irade haline gelen genç kadınlar olarak, öz savunmamızın başkasının elinde olması demek kölece yaşamı kabul etmek demektir. Özgürlüğü gören birey, toplum köleliği seçer mi? Düşmana düşman olarak bakmama ve mücadele etmeme köleliğe razı gelmeyle aynıdır. O zaman

nereden başlamalı?

Nasıl yaşamalı? Öz

savunmamızı

nasıl

geliştirmeliyiz

sorularının

cevabını

pratiğimiz de

göstermeliyiz.

Bunun için

ilk etapta

örgütlenmeliyiz.

Örgütlenme

çalışmasının bir

bilinçlendirme ve

irade oluşturma

faaliyeti olduğunu

unutmamak gerekir.

Sadece soykırımcı

sömürgeciliği etkisiz

hale getirmede

değil Kürt toplumuna

sirayet etmiş kirli, geri

yaşam ölçüleri ve kapitalizmin

yozlaştırıcı, ahlaksızlaştırıcı saldırılarında karşı

da örgütlenme ile mücadele edilmiş, arınmaya

dayalı olarak güzel, iyi ve doğru yaşam

açığa çıkarılmıştır. Bunun için örgütlenme

çalışmalarımızı iki açıdan çok önemsemeliyiz.

Birincisi Kürdistan gibi uluslararası sömürge

haline getirilmiş, sistematik olarak komplo

ve darbelerle zayıf düşürülmüş, öz güçlerine

karşı sürekli olarak tasfiye dayatılarak

zayıf düşürülmüş bir toplumsal gerçeklikte

güçlenme aracıdır. Kürt halkının ve elbette

onun en dinamik kesimi olan genç kadınların ekmek, sudan daha fazla ihtiyacı olan şey onu güçlendirecek araçlara ulaşması olmaktadır. Başka türlü genç kadınlar olarak, kimliğimizi yani varlığımızı koruyamayız. Genç kadınlar olarak güçlenmek, düşmanı etkisiz hale getirmek istiyorsak örgütlenmek zorundayız. Bu olmadan ne öz bilincimiz olabilir, ne bir karar alabilir ne de kendimizi savunabiliriz. İkincisi ise sistem diye tanımladığımız Kapitalist modernite ve soykırımcı sömürgeciliğin ağır saldırıları altında kendi öz varlığından uzaklaşmış, ölümden daha beter bir

duruma düştüğü halde

bunun farkına bile

varmamış olan

birey ve toplumsal

gerçekliğimizi

kendine getirmek

için örgütlenmeye

duydüğümüz

ihtiyaçtır.

Örgütlenme ile

bizi toprağımıza,

toplumsal

ahlakımıza,

insan olmanın

ölçüsü olan

irademize

yabancılaştıran

tüm kötü, yanlış

ve çirkin yaşam

alışkanlıklarından

uzaklaşıyoruz. Bu anlamıyla

ilk etapta bilinç yaratma,

zihniyet inşa etme ve örgütlü

bir güce kavuşmak olmazsa olmazdır.

Öz savunma zihniyetini inşa etmek, özgür

düşünceye ve özgürlüğe saldıran her türlü

gericilik ve sömürgeciliğe karşı tetikte olmadır.

Bu anlamıyla eylem çizgisini netleştirmek

gerekir. 14 Temmuz ve 15 Ağustos direnişlerine

baktığımızda; bu iki eylemle düşmana büyük

bir darbe vurularak, düşman yüreğinde

büyük bir korku yaratılmıştır. Diğer anlamda

da ordulaşmayı, kitleleşmeyi ve Apocu

ideolojinin toplumsallaşmasını sağlamıştır.

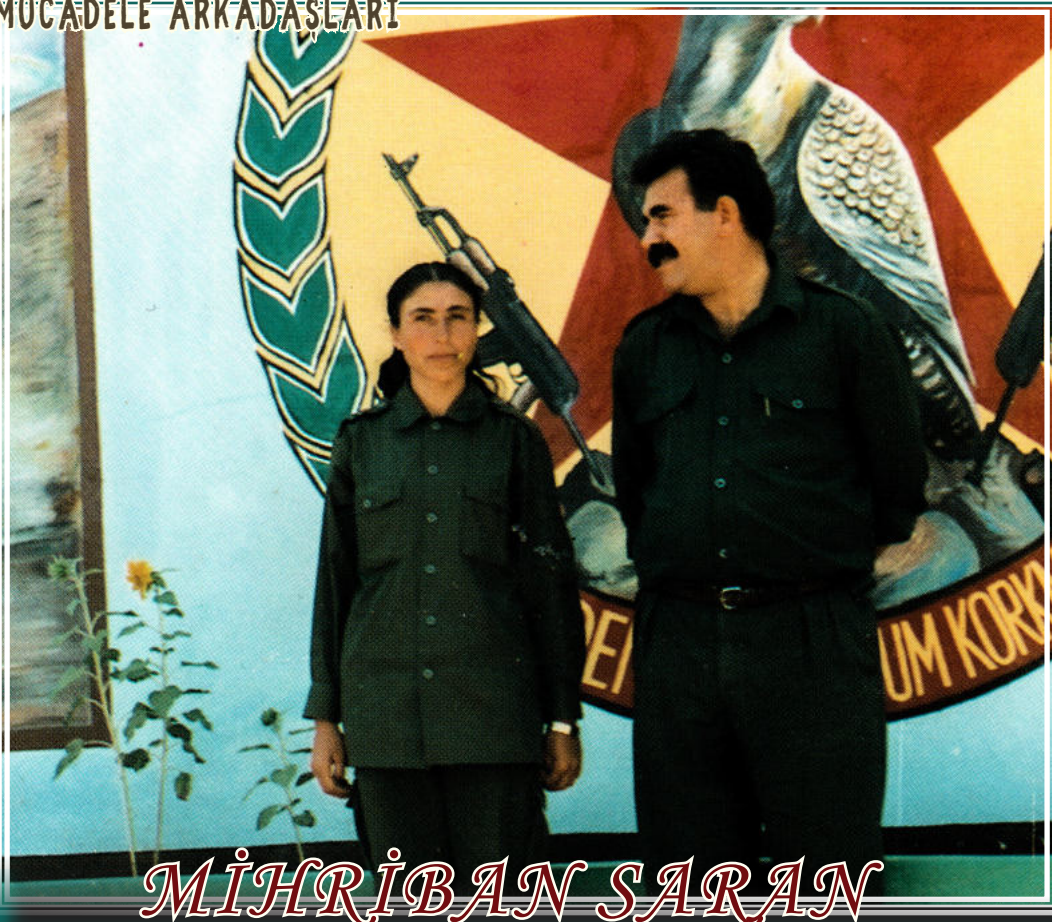

FAŞİZM KORUMAZ, SAVUNMAZ, FAŞİZM TECAVÜZ EDER, FAŞİZM KATLEDER!

Kısacası açığa çıkan eylem, örgütlülüğü, sonuç almayı ve zaferi yaratmıştır. Genç kadınlar olarak da eylem çizgimizin devrimi gerçekleştirmesi gerekir. Bir amacı olduğu gibi bu amaca hizmet etmelidir. Hiçbir şekilde gündem ve eylem tarzımızı belirleyen düşman olmamalıdır. Düşman bizi değil, bizim düşmanı yönlendirmemiz gerekir. Yapılacak olan tüm eylemler erkek-devlet zihniyeti ve sömürgeciliğin reddi ve karşıtlığı üzerinden olmalıdır. Bu anlamıyla eylemin hangi amaçla yapıldığı, ne kadar sonuç aldığı önem taşımaktadır. Her gün saldıran bir düşman karşısında sürekli eylem halinde olunmalı ve genç kadınlar olarak parmağımız tetikte, gözümüz hedefte ve bu düşmanı bitirme ideasında olmalıyız. Ancak bu şekilde başara bilir, özgür kadın duruşunu açığa çıkartabiliriz. Faşizmin can çektiği böylesi hassas bir dönemde genç kadınlar olarak doğru, yaygın ve etkili bir eylem çizgisini ortaya çıkarırsak süreci belirleyen güçte bizler oluruz. Düşman faaliyetlerine karşı yaptığımız her eylem halkımızda bir güven oluşturarak halkımızı daha aktif direnişe, serhildana çekecektir. Bu anlamıyla öz savunmasını geliştiren, eyleme geçen genç kadınlar olarak Kurdistan'da serhildanların öncü gücü haline gelmeliyiz. Genç kadınlar olarak var olan eylem ve etkinliklere rengini, dinamizmini, coşumuzu verme elbette önemlidir. Fakat bizlere verilen rol ve misyon bunun ötesidir. Sıradanlığı aşmaktadır, var olana dahil olmayı değil, kıyametler kopartacağımız bir öncülüğü, direnişi ve mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Kuşkusuz Colemêrg öncülüğünde bir direniş açığa çıkmıştır. Fakat dikkat edelim sadece şarkılar, alkışlar ve halaylar ile

faşist bir zihniyet bitirilemez. Doğru öncülük ve öz savunmamızı geliştirerek serhildan geliştirebiliriz. Bu sürecin öncüsü "BİZ OLACAĞIZ" deyip, görev ve sorumlulukların artık sahiplenilmesi gerekiyor. Düşman yönelim ve saldırılarının zamanla azalacağının beklentisi içinde olmak gaflet dışında başka bir şeyi ifade etmemektedir. Bu yüzden düşman, bulunduğu her yerde hedef olmalı ve genç kadınlar bulundukları her alanda düşmanın olduğunu unutmadan öz savunmalarını geliştirmelidirler. Önderlik; "Siz benden bir gün bile haber almazsanız kıyamet koparmalısınız" dedi. Buna verilecek cevapta genç kadınların öz savunmalarını geliştirmeleri ve sürekli etkili eylem halinde olmaları ile olacaktır. Genç kadın kimliğimize ve çizgimize saldıran bu tecavüz zihniyet genç kadınların öz savunma gücüyle tıpkı Zap ve Avaşin'de ki genç yoldaşlarımızın direnişi gibi Bakur'da da gömülecektir! Öz savunma silahını kuşanan her genç kadın sonuç almadan, durmayacak ve durdurulamayacaktır! Düşmanın nefesini ensesinde hissedecek ve parmağı tetikten inmeyecektir! Önderliğe Olan bağlılık düzeyi büyük konuşmalar sloganlarla değil, anlama ve uygulamayla olacaktır. Böyle yaklaşırsa devrimin asıl gücü genç kadınlar olacaktır.

MIHRİBAN SARAN

ÖZSAVUNMA RUHUNUN KOMUTANI

Muş'un Varto ilçesinde doğan şehid Azime partinin öncü militanlarından. YJA-STAR'ın

komutanı , Şerfedine'nin ilk kadın gerillası, Zap'ın, Botan'ın komutanı Şehid Azime...

1980 öncesi süreçte öğretmenlik yaparken işgalci düşmana karşı savaşmak için PKK'ye katılan Mihriban Saran hayatının her anında fedaice savaşmıştır. 1981'de Önderlik sahasında, Lübnan'da eğitim görüp sonra yönünü Kürdistan dağlarına vermiştir. Yaşamın her anında kahramanca savaşmış, dik duruşu ve fedai ruhu yanındaki kadın arkadaşlara her zaman moral vermiştir. Kendini hakikat yoluna adanmış, Kürdistan halkının, Kürt kadınının onur mücadelesini verirken en ön saflarda savaşmıştır. Kurdistan dağlarına ilk çıkan kadın gerillalardan olan heval Azime Şerfedine dağına çıkarken yolda etek giydiği için yürümekte zorluk çekiyor ve bunu gören arkadaşlar heval Azime'nin zorlandığını görünce geri döndürmek istiyorlar fakat heval

Azime kararlılığını belirterek ayaklarının altına eteğini toplayıp "ben dönmüyorum" diyerek yürümeye devam ediyor. Bu yürüyüşü bünlerce genç kadınında onun ardından bu yolculuğa çıkmasının belirliyor. Heval Azime dağda hiçbir tecrübesi olmamasına rağmen ilk kadın arkadaş olarak çıktığı Şerfedine dağında ilk andan itibaren bir an olsun geri adım atmıyor, kendini sürekli geliştiriyor ve verdiği savaşta Tanrıçalaşıyor . Heval Azime ilk kadın savaş komutanlarından. Kadının öz savunma çizgisinin nasıl olması gerektiğini muhteşem savaşçılığı ve komutanlığı ile göstermiştir. Her zaman dik duruşu, heybeti herkesi kendine hayran bırakırdı. Heval Azime çizdiği özgürlük mücadelesi yolunda adeta her saniye mücadele etti, yaşamda ve mücadelede gördüğü ve kabul etmediği yanlışlara karşı her daim savaştı. Bu savaşçı ruhu onu kadın ordulaşmasında bir sembol haline getirdi. Heval Azime dağda olan duruşu ve savaşta gösterdiği başarıları ile kadının gücünü

erkek zihniyetine göstermiştir. Her an kadın arkadaşları geliştirmek için çabalamıştır. Özgün gruplar kurarak kadın arkadaşlarla eylemler gerçekleştirmiştir. Günümüzdeki YJA-STAR'ın temelerini 90'lı yıllarda armıştır . Heval Azime sadece savaş alanında değil ideolojik yönden de kendini geliştirmiştir. PKK kongresinde kararlı duruşu ve aktif katılımı ile Parti Merkez Komite üyeliğine seçilmiştir. Yüreğine dağları sığdıran Heval Azime attığı her adımda düşmandan ve erkek zihniyetinden intikam almaya çalıştı ve elde ettiği başarılar ile sistemden intikamını aldı. Gerçekleştirdiği eylemler ile düşmana ağır darbeler vurdu. EYLEM ANISI:

Elomhon karakol keşfine gittik. heval Azime'nin kendisi gitti. Bir gurup arkadaşlık, dört kişiydik. Karakola eylem yapmaya gittik. Erkek arkadaşlar da Kaşura alanında varlardı. O karakol Kaşura alanına bakan sınır hattındaydı. Haftanın'dedir. Habur suyunun üstündeydi. Dört kadın arkadaş gittik, bir kadın arkadaş B7 kullanıyordu, bir arkadaş BKC, iki arkadaş da biz keleş kullanıyorduk. B7 ve BKC mermilerini kaldırmıştık. Heval Azime ile iki arkadaş da karşı tepede koordine ediyorlardı. Hakim bir tepeydi eylem yerine. Karanlık basınca harekete geçtik. Gurup komutanımız da Aysel arkadaştı. Şimdi arkadaş nerde bilmiyorum. O manga komutanıydı, gurubun üstünde gelmişti. Dört arkadaş gittik, düşman mevzilerine yakınlaştık. BKC'nin beş yüz mermisi vardı. Bütün mermileri sıktık. B7'nin de bütün roketlerini attı. On gülle götürmüştük. Eylemimizi özgün yaptık, hiçbir kayıp da vermedik. Düşman da yolumuzu

kesmek istedi. Pusu atmışlardı önümüze, biz o pusuyu fark ettik. Azime arkadaş haber verdi, dedi o yoldan gelmeyin, oradan dönmedik, pusu atılmıştı. Orasının geri çekilme hattımız biliyorlardı. Heval Azime fark etmişti, koordine ve savunma gurubu da vardı. Bir gurup Azime arkadaşın yanındaydı, bir gurup da ayrı duruyordu, oradan müdahale ediyorlardı. Fark ettik, başka bir yerden geri çekildik. Eylemden sonuç aldık. Çok moral aldık. İlk kez özgün eylem yapıyorduk, kendi gücümüzü gördük. Erkek arkadaşlar olmadan ilk kez eylem yapıyorduk. Ondan önce Güney savaşında, Rubarok, Helena, bütün eylemlerde erkek arkadaşlarla birlikte gidiyorduk, her grupta bir kadın arkadaş oluyordu. Ama ilk kez ben bir özgün eyleme katıldım. Dört kadın arkadaş özgün olarak karakol üzerine eylem yaptık ve geldik. BKC ve B7 kullandık. Birlikte Azime arkadaşın yanına ulaştık. Azime arkadaş da koordine ediyordu. O da çok moral almıştı, biz de öyle. Bölük olarak da moral aldık. Biz bölüğe de geldiğimizde çok büyük bir moral aldık, güç aldık. Artık kendi kendimize eylem de yapabiliriz dedik. İlk kez küçük bir gurupla yapmıştık, fakat bundan sonra takım ve bölük olarak da yapabiliriz dedik. Artık bir güven kazandık, kendimiz de eylem yapabiliriz dedik. Erkek arkadaşlar diyorlardı kadın arkadaşlar kendi başlarına eylem yapamazlar, kadınların o gücü yoktur, askerlikten anlamaz yaklaşımları ve algıları kırıldı. Bizler bunu heval Azimenin öncülüğünde başardık o bizlere nasıl savaşacağımızı ve kendimizi savunacağımızı öğretti.

KÜRDİSTAN'DA ÖZSAVUNMA - ÖZGÜRLÜK DİYALEKTİĞİ

“Eğer bir gül ağacı kadar dikenleriyle güzelim güllerini savunmak için dikenlenmek gerekiyorsa, anlam gücü belki de sonsuz güzellikte olan özgür insan yaşamının savunulması uğruna savaşımı bilmektir.” (Önder Apo)

Sanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 40'inci yıldönümünü karşıladığımız bugünlerde Kürdistan Devrimi'nde öz savunmanın Kadın Özgürlük Mücadelesi açısından anlam ve önemini sorgulamak elbette ki mühimdir. Salt geçmişi değerlendirmek bakımından değil, daha çok da günümüzü anlamlandırmak ve geleceğimizi belirlemek açısından kadın özgürlüğü ve öz savunması arasındaki diyalektik bağı sürekli kurarak bilinç ve anlam düzeyimizi derinleştirmemiz büyük öneme sahiptir. Özellikle de yaşadığımız çağ itibarıyla kapitalist modernitenin bilinç çarpıtma-flulaştırma operasyonları karşısında başta kadınlar olmak üzere demokratik modernite güçleri olarak ideolojik netliği güçlü tutmak için sürekli bir çaba içinde olmak, kendi başına bir öz savunma biçimi olmaktadır.

Kadın Özgürlük Hareketi olarak elbette ki öz savunmayı fiziki meşru savunma mücadelesiyle sınırlı ele almıyoruz. Ancak büyük komutan Agit yoldaşın öncülüğünde gerçekleştirilen 15 Ağustos Atılımı ile birlikte başlatılan gerilla mücadelemizin öz savunma anlayış ve pratiğimizin gelişimindeki belirleyici yeri iyi görülmelidir. Önder Apo, 15 Ağustos Atılımı ile start alan mücadele sürecini aynı zamanda “hakikatler savaşı” olarak nitelendiriyor. Burada hakikatler savaşı'ndan kasıt, gerçeklerin ortaya serilmesi, tarihsel-toplumsal açıdan Kürt özgürlük sorununun kendini dünya çapında hakikatleştirmesidir. Bu açıdan 40 yıllık gerilla direnişimizin, tarihsel-toplumsal Kürt gerçeği bağlamında öz savunmanın hakikatleşmesini simgelediğini belirtebiliriz. Bu husus ise belki de en çok

“Öz savunmayı toplumsallaştırmak, her türlü saldırı karşısında en büyük güvenceyi oluşturuyor”

Kürt kadın gerçeği açısından geçerlidir.

Zira tarihte Besêlerden Zarifelere kadar, silahlı direnişin öznesi kadın örnekleri bulunmasına rağmen PKK'nin çıkış döneminde Kürt toplumunda hakim olan bakış açısı, düşman saldırıları karşısında savunma bağlamında kadına nesnel bir konum atfediyordu. Bunda, namus algısının da belirleyici payı vardı. Dolayısıyla kadın ailenin, aşiretin, erkeklerin 'namusunu' da temsil edip erkek tarafından savunulması gereken 'edilgen bir varlık'tı. Böylesi bir bakış açısının hakim olduğu bir dönemde, özgürlük mücadelemizin ilk demlerinde kadınların öznel bir düzeyde öz savunma mücadelesinin içinde yerlerini alması sıradan görülecek bir husus değildir. Bu anlamda 15 Ağustos'tan önce silahlı propaganda birliklerinde yer alıp şehit düşen Hacer Subaşı, Besê Anuş ve Azime Demirtaş arkadaşları kadın öz savunmasının ilk sembolleri olarak anmak gerekiyor. Onlar ve ardılları, işgalci-faşist düşman kadar cinsiyetçi-geleneksel yaklaşım ve anlayışlarla mücadele ede ede cinslerine dayatılan nesnel-edilgen konumu kırarak Kürt kadınının varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama iradesinin bizzat kendisinde olduğunu kabul ettirmeyi başardılar. Bu anlamda toplum içinde tabular kıran, hem erkek hem kadınların bakış açısını değiştiren öncü kadın militanlarıydılar. 1980'lerin başından bugüne öz savunma mücadelemiz hem anlam-içerik hem biçim-tarz olarak giderek derinleşmiş, genişlemiş, gelişmiştir. 1980'lerin sonu, 1990'ların başında kadının gerilla mücadelesine katılımında sağlanan nicel-nitel birikim, içte kendini dayatan sorunlar ve Önder Apo'nun çelişkileri yeni çıkışlara zemin kılma diyalektiği sonucu 1993 itibarıyla yaşanan Kadın Ordulaşması, bu anlamda zirvesel bir gelişmeyi teşkil ediyor. Bu sürecin belki

de en önemli sonuçlarından biri de, gerilla mücadelesinde yerini alan Kürt kadınının kendi gücünün bilincine varması, iradeleşmesi, kendiyile ilgili karar gücüne ulaşmasıdır.

Bu açıdan Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesinde öz savunma, gerek ideolojik, pratik, örgütsel, askeri, gerekse de politik-toplumsal yönde özgün, giderek de özerk örgütlülük düzeyini açığa çıkarmıştır. Öz savunma bağlamında yaşanan pratik deneyimler, hem gelişme hem de zorlanmalar ideolojik ve örgütsel alanda ilerlemelere yol açarken, aynı biçimde ideolojik mücadele düzeyi pratikte yeni gelişmelerin önünü açmıştır. Dolayısıyla Kadın Ordulaşması ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi arasında, karşılıklı olarak birbirini koşullandıran bir bağ vardır. Aynı şekilde -örneğin Rojava somutunda- Kadın Devrimi ile Kadın Öz Savunması doğrudan birbirine bağlıdır. Öz savunma bu yönüyle Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadele tarihimizde stratejik bir anlama sahiptir. Kürdistan'da kadının ilk defa özgün-özerk örgütlenmesinin zeminini sağlayan temel dinamik olması yanı sıra, cins kimliği ve bilinci, örgütlülük, cinsler arası ilişkiler ve mücadele gibi konu ve alanlarda sağlanan çarpıcı gelişmelerde öz savunmasının rolü belirleyici olmuştur. Bu açıdan mücadelemiz somutunda Xwe Parastin - Xweserî - Xwebûn arasındaki kopmaz bağdan söz etmek mümkündür. Bununla birlikte Apocu paradigma temelindeki mücadelemiz öz savunma ile özgürlük arasındaki diyalektik ilişkiye dayanmaktadır. Önder Apo bunu "Varlığı Koruma - Özgürlüğünü Sağlama" biçiminde formüle etmiştir. Bu formülasyon salt bir mücadele dönemecinin isimlendirilmesi biçiminde anlaşılmalıdır. İdeolojik olarak anlam ve önemini irdelediğimizde öz savunmanın varoluşsal nitelikte olduğunu görürüz.

Dikkat edilirse gezegenimizdeki her canlı – bitkiler, hayvanlar ve insanlar – var olmak, varlığını sürdürmek için kendini korumaya ihtiyaç duyar. Muhteşem evrenimiz de her canlıyı bunu sağlamak için gerekli özellik, yetenek, yani savunma mekanizmasıyla donatmıştır. Bu anlamda öz savunmasız bir canlı varlıktan söz etmek mümkün değildir. Burada öz savunma tek yönlü ya da salt canlıların varlığı ile sınırlı bir olgu değildir. Yani mesele salt kendi varlığını korumaktan ibaret değil. Canlıların var olmak, kendi varlıklarını korumak için, içinde yaşadıkları doğal çevreyi de korumaları gerekiyor. Bu, bir nilüfer çiçeği açısından gölet, kolibri kuşları açısından tropikal orman iken, insan açısından ise toplumdur. [Genel insanlık bakımından da Birinci Doğa'dır.] Bu yüzden öz savunmayı toplumu savunmaktan, yani ahlaki-politik toplumu inşa etmekten kopuk ele alamayız. En büyük savunma bu anlamda toplumsallıktır. O nedenle de öz savunmayı toplumsallaştırmak, her türlü saldırı karşısında en büyük güvenceyi oluşturuyor. Dikkat edilirse burada öz savunmanın toplumsal karakterine vurgu yapıyoruz. Bu nokta, şu husus açısından da büyük önem arz ediyor: Elbette ki bireylerin, özellikle de kadınların kendilerini bireysel olarak da hem fiziki-cinsel hem de ideolojik her türlü saldırı karşısında koruyabilmesi büyük anlam ve

öneme sahiptir. Ancak günümüz egemen sistem gerçeğinde kadın öz savunması denildiğinde Judo, Karate gibi dövüş sanatlarından türemiş 'öz savunma kursları'nda kadınların kendilerini fiziki saldırılara karşı korumayı öğrenmesi kast ediliyor. Yani öz savunma tamamen bireysel temelde ele alınıp toplumsal anlamından kopuk bir algı hakim hale getiriliyor. Oysa salt bireysel temeldeki bir öz savunmanın özgürlüğü sağlatması mümkün değildir. Önder Apo tarafından geliştirilen varlık-öz savunma-özgürlük formülasyonu bu açıdan özgürlük mücadelesinden yoksun bir öz savunmanın eksik kalacağını, kalıcı bir değişim yaratma gücünde olmadığını ifade ediyor. İdeolojik bakış açımız temelinde öz savunma, salt bir saldırı anında varlığının korunmasını ifade etmiyor. Esasen öz savunma yoluyla potansiyel saldırıların en az asgari düzeye düşürülmesi, yani özgürlüğün sağlanması anlamını taşıyor. Bu ise erkek egemen zihniyet ve onun kurumsallaşmış, sistematize olmuş, örgütlü ifadesi olan kapitalist modernite ile yaşamın her alanında sürekli aktif mücadele gerektirir. Öz savunma bu yönüyle ideolojik, örgütsel, politik, toplumsal, kültürel, askeri vb. aralıksız mücadele demektir. Böylesi bir mücadele elbette ki sonuç alıcı olabilmek için örgütlü yürütülmeli. Dolayısıyla örgütlü bir kimliğe olduğu kadar belirli bir program, taktik-stratejik yaklaşım, yani ideolojiye

dayanmalıdır. Rastgele, tepkisel, plansız öz savunma girişimleri hızla bastırılmaya mahkumdur. Mühim olan, öz savunmayı yaşamın her alanında belirlenmiş hedef ve amaçlar doğrultusunda doğru yöntemlerle geliştirebilmektir. Bu ise her şeyden önce ideolojik bir yaklaşımı gerektirir. Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi somutunda öz savunmanın dayandığı bilinç hali Kadın Kurtuluş İdeolojisi'dir. Bugün Kürdistan'ın dört bir yanında işgalci-faşist-kadın düşmanı saldırılar karşısında Kadın Savunma Gücünün öncülük konumuna ulaşmış olması ve hareketimizin öz savunma konusunda bütün dünya kadınlarına ilham ve güç vermesi doğrudan Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin sonucudur. Ülkenin iktidarı kapitalist hegemonya tarafından kadın düşmanı Taliban'a teslim edilmeden önce Afgan kadınlarının "Kürt kadınlarının öz savunma mücadelesi bize öz savunmanın hem aciliyetini hem de mümkünliğini gösteriyor" demesi, bu anlamda Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin mimarı Önder Apo'nun gücünü ortaya koyuyor.

Küresel ataerkil hegemonyanın Kadın Devrimi'ni ve 21. yüzyılın kadın özgürlük çağına dönüştürülmesini önlemek için saldırılarını boyutlandığı bir dönem yaşamaktayız. Erkek egemen sistem kırım saldırılarını genelleştirerek belki de 5 bin yıllık tarihinde olmadığı kadar yoğun bir biçimde kadınlara karşı sistematik bir saldırı savaşını yürütmektedir. Böylesi bir gerçek karşısında öz savunmanın, kadınlar açısından varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama biçiminde yürütülerek geliştirilmesi hayati öneme sahiptir. Varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama, öz savunmada en üst seviyeyi temsil ediyor. Zira özgürlüğü hedefliyor. Kadınlar açısından da öz savunmanın nihai hedefi özgür yaşamın gerçekleştirilmesidir. İşte bu uğurda yaşamayı ve mücadele etmeyi bilmek, bunun arayışını kendinde geliştirmek her kadının, özellikle de her genç kadının varlığını üzerinde temellendireceği ve anlamlandıracağı hakikat yolu olmalıdır. Özgür yaşam bunu gerektirir.

ADANMANIN ADI

15 AĞUSTOS ATILIMI

15 Ağustos 1984 atılımının 26. yıldönümünü geride bırakırken, bu tarihsel eylemlilikte rol oynayan başta komutan AGİT arkadaş olmak üzere tüm devrim şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. Anılarını yaşatmanın bir gereği olarak, girmiş olduğumuz bu 27. yıldönümünü karşılarken, 15 Ağustos atılımının tarihe bıraktığı anlam gücü kadar, bugünü ve mücadelemizin geleceğini belirleyen yönlerini anlamak, bu davanın yolcuları için gerekli olduğu kadar, tüm insanlık açısından da önemlidir. 15 Ağustos atılımı, atılım adından da anlaşıldığı üzere, pratik eylem gücü olarak hamlesel bir çıkış niteliğinde olup mücadelemizde bir dönüm noktasıdır. Bu hamlesel çıkışı belirleyen elbette ki, büyük bir fedai ruh, irade ve karar gücünün tarzda, taktikte, eylemde ifade bulmasıdır. 15 Ağustos eylemi, döneminde gerçekleşmiş bir eylem olarak ifadesini bulsa dahi, bir eylemden çok mücadelemizde sıçrama yaratacak yeni bir hamlesel çıkış olarak gerillacılığın ve Kürdistan'da ordulaşmanın temelini atılmasıdır. Bu nedenle Önderlik te bu süreci PKK mücadelemizin ikinci dönemi olarak değerlendirmiştir ve tarihi karakter taşıması da bu nedenledir. Eylemin tarihsel niteliğini belirleyen, esasta gerçekleştiği zaman ve mekandır da aynı zamanda. 15 Ağustos eylemi, Kürt halkının 28 isyanının bastırıldığı, başkaldırı ve özgürlük çığlığını duyurmaya dair umut ve inancın

"Başlangıçlar sonucu da belirlediğinden ötürü önemlidir, bu anlamda güçlü bir başlangıç yapılmıştır"

sarsıntıya uğradığı, 12 Eylül darbe rejiminin yürek ve beyinlerde teslimiyeti geliştirmeye çalıştığı bir zamanda, dayatılanlara inat zamanı tersine çevirmenin eylemidir. Mekanın da

Kürdistan'ın kalbi olan Botan olması, silahlı mücadelenin, gerillacılığın bu merkezden başlayarak tüm Kürdistan'a yayılma olanaklarının olduğu yer olması elbette ki bilinçli bir tercihtir. Bu anlamda mekan ve zamanın buluşarak eylem gücüne kavuştuğu tarihsel an dır, 15 Ağustos eylemi. Hiçbir oluşum, başlangıcsız gerçekleşmeyeceğinden, 15 Ağustos atılımının da bir başlangıcı vardır tabi. PKK adına başlatılan 29. Kürt isyanı özgürlük tohumlarının ekilmesinde ilk adım olurken, Hilvan-Siverek direnişi ile geliştirilen silahlı mücadele deneyimi ve son olarak ta, Diyarbakır zindanında gelişen 14 Temmuz büyük ölüm orucu direnişi başlangıcı teşkil etmektedir. Bu direniş mirasının sürdürülmesi ve bedel olarak verilen şehitlerin anısına verilen cevaptır. Başlangıçlar sonucu da belirlediğinden ötürü önemlidir, bu anlamda güçlü bir başlangıç yapılmıştır. 15 Ağustos eylemi de bu güçlü başlangıcın temeline

dayanır. Ama aynısı veya tekrarı değildir. Gerçekleşen bu direniş eylemleri kendi zamanında ve mekanında anlamlıdır, bunun için tekrarı olamaz, çünkü koşullar farklılaşmıştır. Zamana ve mekana göre doğru eylemi belirlemek, var olan mirası daha da geliştirmek, güçlendirmek ve değer katmakla anlam ifade edebilir. PKK' de mücadele tarzı böyle gelişmiştir ve şehitlerin anısına da böyle sahip çıkılmaktadır. Bunun için 15 Ağustos eylemi de kendi başlangıç

mirasına dayanmakla birlikte, farklılık ve özgünlükleri olan yeni bir dönemsel çıkıştır. İsyanın, başkaldırının ve intikamın çok örgütlü bir tarzda, büyük bir kararlaşma, planlama ve vuruş gücüyle kapsamlılaşan hedeflere yönelimdir. Bu niteliğinden kaynaklı olarak, PKK mücadelesinde yeni bir dönemi ifade eder. Sömürgeci, baskıcı güçlere karşı irade beyanı olmak kadar, bu güçleri etkisizleştirmenin adıdır. Aynı zamanda PKK içerisindeki provakatör, teslimiyetçi çizgi sahiplerine de sıkılmış kurşundur. Çok yönlü tüm güçlere mesaj niteliğini içermektedir. Tarihi adımlar büyük dava insanların öncülüklerinde gerçekleştirilebilir. 15 Ağustos atılımını geliştiren ve öncülüğünü yapan başta komutan AGİT arkadaş olmak üzere tüm şehitlerimiz şahsında PKK'nin komuta ve militanlık ölçülerinin nasıl olması gerektiği açığa çıktığı gibi, döneme

damgasını vuracak pratiklerin de hangi kişiliklerle geliştirilebileceği netleşmiştir. Fedai ve atılımcı ruhun yanı sıra, söylediğini pratikleştiren, taktik-tarzda başarı dışında hiçbir seçeneği tanımayan ve nasıl yaşanması gerektiğini kendi yaşam durumunda pratikleştiren bir duruştur ortaya çıkan.

15 Ağustos atılımını değerlendirirken, "Tarih günümüzde saklı, biz tarihin başlangıcında gizliyiz" Önderliğin bu tespitinden hareketle, bugünü ve geleceği anlamak açısından önemli sonuçlar çıkarabiliriz. Bugün, içine girmiş olduğumuz 4. Dönem olan devrim dönemini böylesi bir miras ve temel üzerinden inşa ediyoruz. Bu güçlü miras ve temele dayanarak başlatmış olduğumuz bu devrim dönemini 15 Ağustos atılım ruhuyla karşılamak durumundayız. Bugünkü koşulların özgünlükleri olmakla birlikte, düşmanın hareketimize ve halkımıza yönelik geliştirdiği yönelimler 12 Eylül darbe rejimini aratmayacak düzeydedir. Düşmanın yönelimleri ideolojik, siyasi, askeri, toplumsal her yönlü gelişmektedir. Hareket olarak 15 Ağustos atılımının gerçekleştiği dönemden çok daha fazla imkanlara sahibiz. Var olan imkanları doğru değerlendirerek, 15 Ağustos hamle ruhu, tarzı ve temposu ile sürece yüklenirsek başaracağımız kesindir. Hareketin militanları olarak başarma

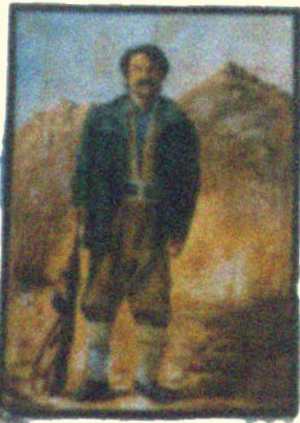
görevimizin olduğunun bilinci ve hissiyatıyla görevlerimize sahip çıkmak önemli olmaktadır.

YJA STAR militanları olarak ta; 15 Ağustosun mücadele sıcaklığını yaşadığımız bu dönemde, mevcut düşman yönelimlerini, beş bin yıllık erkek egemen zihniyetinin yol açtığı tecavüz kültürünün sürdürülmesi olarak ele almak önemlidir. Kaldı ki bu tecavüz kültürünün her yönüyle kadınlarımız üzerinde yürütülmek istendiği bu süreçte mücadele gerekçelerimiz her zamankinden daha güçlüdür. Sürecin öncü gücü olarak, ideolojik-felsefik-siyasi ve askeri anlamda mücadeleyi yükseltmek ve Agit arkadaşın sürdürücüleri olan Beritanca direniş ile Zilanca fedai vuruş tarzını esas alarak başarmak en temel görevimizdir.

***Şehîd Delal Amed'in 2010 yılında , 15 Ağustos Atılımı üzerine yazmış olduğu değerlendirme yazısıdır.**

AKADEMİYA MAHSUM KORKMA

20 YURTSEVER GENÇ KADIN
TEMMUZ - AĞUSTOS

TÜM OLMAZLIKLARIN İÇERİSİNDEN DOĞAN BİR DİRENİŞ

Tarih Yolculuğu:

Tarihi işgal edilmiş bir halkın tarihi yolculuğunu başlatanların destanıdır 14 Temmuz... Diğer cihan halkları gibi ulus devletlerin çizdiği haritalarda bir ismi ve ülkesi olmayan Kürt halkının onurlu direnişleri de düşman güçler tarafından karalanmaya ve silinmeye çalışılmıştır. Yani tüm kahramanlıkları, yazdıkları destanlar, tarihin ilk halkı olması dolayısı ile insanlığa armağan ettiği türlü buluş ve icatlar hatta edebiyat ve hikayeleri bile egemenler tarafından çarpıtılmış, tüm değerleri ise sömürülme ile yüz yüze kalmıştı. Özcesi Kürt halkı belleğini yitirmişti. Oysaki çok köklü kültürel değerlerin yaratımında başat rolü oynamıştı. Toros-Zagros dağ silsileleri, insanlığı büyüten beşiğin kendisiydi. Ama egemenlerin istila ve işgal saldırılarından Kürt halkı kendi tarih sahnesinde yalnız bırakılmaya çalışılmış

değerlerine yabancılaşmış, kendi değerleri ile kendini ifade etme gücüne sahip olamamıştır. Ona ait olan her şeyi ülkesi ile birlikte çalınmaktadır. Buna karşılık ise Kürt halkının da varolan durumu sessizce kabul etmesi beklenmektedir. Türlü zorbalık, işkence, özel savaş ve sömürü yöntemleri ile tarihsizlik, dayatılmaktadır. Ama Kürt halkı yarım asır önce bu gidişata başkaldırdı. Sömürgecilerin Tarihi adeta "böyle gelmiş böyle gider" diyordu. Ta ki Özgür tarihin çocukları bu gidişata 'dur' diyene kadar!

Rêber APO ile Başlayan Özgür Düşünce:

Önderlik gerçekliği ile varlık bulan PKK, Rêber APO'nun öncülüğünde gün ışığına çıktıktan sonra Kürt halkının başaşağı giden tarihi tersine dönmeye başlamıştır. Esasen bir özgürlük fikri olan PKK hareketi, Rêber APO'da somutunu bularak Kürt halkının yüreğine

"Tarihi işgal edilmiş bir halkın tarih yolculuğunu başlatanların destanıdır 14 Temmuz..."

ve beynine bu özgürlük tohumunu ekmeyi başarmıştır. Amansız bir mücadele ile yıllar geçtikçe bu tohum filizlenerek cihana yayılmış ve Rêber APO ile başlayan özgürlük fikri tüm cihanda kabul görmeye başlamıştır. Özgürlük fikri doğduğundan beri Kürt halkına köleliği kabul ettirmek mümkün olmamıştır. Bir kez özgürlüğün tadını alan bir daha köleliğe dönmezdi. Kendine bağlayan ve kendini vazgeçilmez yaşam şartı kılan özgürlük ise bedel istiyordu. Rêber APO bir halkın kolektif belleği olan tarih bilincini ortaya çıkardı. Bunu yapabilmek için gecesini gündüzüne katarak tüm yaşamını özgür yaşama adadı. O'nun takipçileri ise bu emeğe layık olabilmek, halkının mücadelesini zafere taşıyabilmek için insanüstü bir direniş ile mücadele ettiler. Bu uğurda dağları özgürlük savaşı için kendilerine mesken ettiler.. 1982 Amed zindanında özgürlüğün yürek sesi oldular.. Şehirlerde özyönetim direnişinin kahramanları oldular; Cîzre, Sur ve Nusaybin'de...Zap, Avaşîn ve Metîna'da kahramanlığın destanını yazdılar ve halen yazmaya devam ediyorlar..Çünkü Amed zindanında Kemaller, Xeyriler,Akifler ve Ali Çiçekler ile dirilen Apoculuğun fedailik ateşi Zagrosları sarmıştır ve çıkışı yoktur bu ateş düşmanı yakacaktır.

Dönüm Noktası:

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi Kürt halkı ve Ortadoğu halkları açısından bir dönüm noktasıdır. Direniş ile zaferin mümkün olduğunun ispatı ve Kürdistan'da umudun ve zaferin dirilmesidir. Çünkü 14 Temmuz Destanını yazan kahramanlar; düşmana yarıldıklarını, özgürlüğü tutsak

edemeyeceklerini, Kürt halkını tarihe gömemeyeceklerini canları pahasına dahi olsa efsanevi bir direniş ile göstermişlerdir. Karanlığın bile kendi karanlığından ürktüğü, her şeyin direnişçilerin aleyhine işlediği Amed zindanlarında, ilerleyen yıllarda da hep diri kalacak ve mücadele gerekçesi olacak umudun öncülüğünü yaptılar. Umudun kurutulduğu bu topraklara yeniden umudun tohumlarını ektiler. Faşist TC zihniyeti, zindanları hep kendi egemenliğinde, istediği gibi kullanabileceği bir zemin olarak görmüştür. Soykırım amacı ile doldurup taşırdığı zindanları, orada sözde 'dize getirmeye' çalıştığı tutsakları istedikleri gibi yönlendirebileceğini, istediği gibi kullanabileceğini, her şeyi yaptırabileceğini ve pişmanlığı dayatabileceğini sanmıştır. Ama 14 Temmuz Destanı bu durumu tersine çevirmiştir. Bunu yüzyıllara yayılacak olan büyük bir direniş ile başarmışlardır. Talana, sömürmeye ve katliama alışan ve bununla dünyada bir ün yapan Türk faşist zihniyetini, böylesine bir direniş ile yenilgiye uğratmak elbetteki başta Kürt halkı açısından tüm Ortadoğu halkları için bir dönüm noktasıdır. 14 Temmuz Direnişi, Ortadoğu halklarına direniş ile zaferin müjdesini vermiştir. Amed zindanlarında direnenler, yıllar boyu halkların yüreğinde umudu; düşmanın yüreğinde yenilme korkusunu diri tuttuğu için günümüz zafer çizgisine öncülük ve komutanlık yapmaktadırlar. Şimdi Zap, Avaşîn ve Metîna'da yenilmeyen zafer çizgisi yine 14 Temmuz Büyük Kahramanlık Destanının direniş ruhu ile yüzyıla damgasını vuruyor.

Direnerek Zaferleşenler:

Şehîd Kemal Pir, Şehîd Mehmd Xeyri Durmuş, Şehîd Ali Çiçek, Şehîd Akif Yılmaz... Bu kahraman yoldaşlar tek yürekte birleşerek zaferin adı oldular. Neden zafer? Çünkü onlar boyunduruğun zincirini kıranlar oldular. Bu direnişlerin en zorlusuydu. Bedenlerini açlığa yatırarak fedailiğin en zirvesine ulaşmak ..Çünkü karşıda her an saldırıda olan ve çirkin yöntemleri ile sahte zaferler elde etmeye alışmış bir düşman gerçekliği var. İşkence, baskı ve zor ile sonuç almaya alışkın olan faşist zihniyet, Büyük Ölüm Orucu direnişçilerinden beklediği sonucu alamayınca bu sefer varını yoğunu onları teslim almak için seferber etmeye başladı. Kürt düşmanı faşist Türk devlet zihniyetini küçümsemek gerekir. Tarihten beri Ermeniler, Süryaniler, Aleviler vb. daha birçok halk ve inanç grubu üzerinde büyük bir katliam ve soykırım yürütmüşlerdir. Birçoğunu ise önemli oranda asimile edip yok etmişlerdir. Eğer Kürt halkı Rêber APO ve PKK öncülüğünde böylesi bir direnişe başlamamış olsaydı ve bu direniş 14 Temmuz Destanı gibi bir direnişle devam ettirilmeseydi, akıbeti diğer soykırıma uğrayan halkların akıbetinden çok da farklı olmayacaktı. İşte bu

yüzden zafer! Faşist Türk devletinin soykırım emellerini boşa çıkardığı ve yendiği için zafer! Hiçbir Şey Yokken Bile... Yoktan var etmek! Bu yaratma kabiliyeti esasen Rêber APO'nun kişilik özelliğidir. Rêber APO'nun Kürt Özgürlük Hareketini oluşturduğu ve ona önderlik ettiği ilk zamanlar da deyim yerindeyse hiçbir şeyin olmadığı zamanlardı. Kürt ve Kürdistan adına söz düzeyinde bile olsa ortada hiçbir şey bırakılmamıştı. Kürt halkının adı tarih kitaplarından silinmiş, varlığına ve yaşadığına dair tüm emareler yok edilmişti. Ama Rêber APO buna karşın iki kelimeden (Kürdistan Sömürgeci) yola çıkıp direnişi adeta iğneyle kuyu kazarcasına bugünlere getirdi ve hâlâ da İmralı'da ağır tecrid ve işkence koşulları altında Kürt Özgürlük Hareketine ve cihan halklarına Önderlik etmektedir. Önderliğimizin büyük bir emekle güçlü ilişkiler kurarak edindiği büyük yoldaşları da Önderlik İdeolojisinin pratikçileri olarak O'nun bu özelliğini esas aldılar. Yani hiçbir şey yokken bile direndiler. Hiçbir şeyin olmadığı koşullarda özgür geleceğe ve Özgürlük Hareketinin başarısına olan inançları ile "zafer" dediler. "Eğer düşman elimizden direniş koşullarını aldıysa biz de tek varlığımız olan canımızla direniriz" dediler. Ve dedikleri gibi

de yaptılar. 14 Temmuz Büyük Direniş Destanı Kahramanlarının direnişi için yapılan “zafer” belirlemesi yeni geliştirilen bir belirleme değil daha ilk günden büyük inanç uyandıran bir gerçeklikti. Daha ilk günden büyük bir öngörü ile “zafer” dediler. Nitekim Şehîd Kemal Pir henüz ilk zamanlarda “bu hareketin çizgisinde zaferi görüyorum” sözü ile zafere olan güçlü inancını bu şekilde dillendirmiştir.

Destanın Kadın Yüzü: Sakine Cansız

Şehîd Sara, Amed zindanını bir bütünen direniş ruhu ile harekete geçirerek düşmanın korkulu rüyası olmuştur. Bu direnişin aşamalarını ve zirveleşmesini en iyi Heval S a r a ’ n ı n kendisinin yazmış olduğu üç ciltlik “Hep Kavgaydı Yaşamım” adlı kitabından öğrenebiliriz. Şehid

Sakine Cansız bu kitabında Amed zindanını ve faşist düşmanın yönelimlerine

değinirken buna karşın mücadele yöntemlerini ve direnişin sonuç alıcılığına da değiniyor. Bir kadın olarak direnişin en soylu mücadelesini verirken düşmanı şaşkına uğratmıştır. Tüm teslimiyet ve ihanet çağrılarına soylu mücadelesi ile cevap vermiş ve APOCULUK yolunda öncülükle yürümüştür. Nitekim bu kararlılığına da işkenceci Esat Oktay Yıldırım’ın yüzüne tükürerek bir kez daha göstermiştir. Şehid Sara, Rêber APO’nun da belirlemesini yaptığı gibi kadın özgürlük mücadelesinin adı,tarihi olmuştur. Bu kutsal direniş gerçeğinin karşısında biz genç kadınlara düşen görev ve sorumluluklar nedir peki? Bilindiği üzere direniş PKK’nin temel karakteri olduğu gibi yarım asırlık muazzam mücadele içerisinde bir gelenek halini de almıştır. Bu tarihe baktığımızda kadının hep öncü konumunda olduğunu ve büyük fedakarlıklar yaptığını görürüz. Bunun da faşist düşman karşısında halkımıza ve Hareketimize kazandırdığını ve Kürt halkını güçlendirdiğini, irade sahibi kıldığını görmekteyiz. Dolayısıyla biz de genç kadınlar olarak bu soylu direniş geleneğinin sürdürücüleri olmalıyız. Düşmanın hiçbir yönelimini basit ele almamalı, devamlı bir sorgulama içerisinde olarak bilinçlenmeli, örgütlenmeli ve en önemlisi eyleme geçmeliyiz. Örneğin hepimiz Şehîd Sara’nın “Hep Kavgaydı Yaşamım” adlı direniş kitabını okumalı, derinden anlamalı ve güçlü sonuçlar çıkarmalıyız. Kavganın boyun eğmemek ve direnmek anlamına geldiğinin ayırımında olarak Saraların izinde hep kavgaya ile yaşamalıyız...

HAKİKAT ŞERBETİNDEN İÇMEK

A) KAPİTALİZM ZEHİRLİ
ŞERBET SOFRASINI
NASIL KURUYOR VE
NASIL YEDİRİYOR?

**Bir önceki yazının devamı...*

Buraya kadar kapitalizmin soykırım-kültür kırım politikalarında temel hangi argümanları kullandığını anlatmaya çalıştık. Peki, sistem bu stratejiyi hangi araçlarla, hangi sunumlarla gerçekleştiriyor? Diğer bir deyişle algı operasyonlarını nasıl geliştiriyor? Ne yapıyor da toplumsallığın özgürlük hafızasını, ahlakını geriletip kendi sanallığını örgütleyebiliyor, bireyi birey olmaktan, toplumu toplum olmaktan çıkarıyor? Bu tuzağa nasıl düşülüyor, nasıl o ameliyat masasına yatar hale geliniyor? Özellikle televizyon dizileri, hazırlanan kadın ya da aile programları, çizgi filmler, yarışma programları, güzellik programları, sağlık programları, yemek programları, reklamlar, sinema sektörü, doymayı bilmeyen bir cinsellik endüstrisi, uyuşturucu, spor, alışverişi ve tüketiciliği tam bir hastalık düzeyine getiren alışveriş merkezleri, büyük şehirlerde insanları birbirinden ve doğadan tamamen koparan mimari yapılanmalar, ilaç faşizmini geliştiren hastahane sistemleri, yaşam bilgisinden koparan eğitim sistemleri ve insanı maddiyata bağımlı hale getiren daha

bir çok sayılabilecek tüketim nesneleri... Ayrıca mutlaka belirtilmesi gereken internet ve telefon bağımlılığı, bunlar üzerinden bireylerde yaratılan sanal iletişim ve bilgi karmaşası... İşte insanlık böylesine yalancı ve uyuşturucu bir kaosu içinde yaşadığını sanmaktadır. Belki herkes böyle yaşamamaktadır, ancak böyle yaşamayanlar ya azınlıkta kalmakta ya da kapital sisteme karşı alternatif bir güç haline gelememektedir. Çünkü burada önemli olan kapitalizmin yaşam anlayışını aşan bir özgür yaşam alternatifini geliştirebilmektir. Bunu yapamadıkça sistem kendini her yerde ve her anda örgütlemekte, yaygınlaşmaktadır. Kanser hücreleri gibi her şeyi aynılaştırıp büyümek ve toplumu öldürmek istemektedir. Faşizm budur, faşizm sadece kanlı diktatöryal sistemler değildir, kansız bir biçimde ruhları, beyinleri ve duyguları öldürmek, bedeni boş bir çuvala döndürerek öldürmektir. Örneğin dizi filmleri biraz daha mercek altına alarak anlamaya çalışalım: İnsanlar işinde, gücünde, okulunda çalışıyor, gününsonunda veya herhangi bir anında oturup televizyon izliyor ya da internete bakıyor. Ama

“Faşizm sadece kanlı diktatöryal sistemler değildir, kansız bir biçimde ruhları, beyinleri ve duyguları öldürmek, bedeni boş bir çuvala döndürerek öldürmektir”

önce farkında olmadan “şöyle bir bakayım” diye izlediği dizi filmin bir anda tuzağına düşüyor. Sonrasında artık adım adım, yavaş yavaş bağımlısı haline gelmeye başlıyor. Tıpkı kurbağa deneyinde yapıldığı gibi. Bu deneyde kurbağa, bir kazanın içine konulur, önce soğuk suyun içindedir, sonra çok hissedilmeyecek derecelerde yavaş yavaş kazanın içindeki su ısıtılmaya başlanır, kurbağa her dereceye alışmaya başlar, artık kendisini yakacak düzeye geldiğinde ise kurtulma şansı kalmamıştır. Bu deney, toplum üzerinde uygulanan özel savaş stratejisini oldukça çarpıcı anlatır. Dizi filmler öylesine sıradan çekilen filmler değildir, her birisi kültürel yapılar da dikkate alınarak özel tasarlanıp senaryolaştırılmaktadır. Her birinin hitap ettiği bir kesim ve mutlaka aşılacak istediği bir amaç vardır. Muhafazakarlara, demokratlara, milliyetçilere, Kürtlere, Lazlara, fakirlere, zenginlere, farklı farklı kesimlere hitap etmesine çok büyük özen gösterilir. Bunun için hayatın gerçeklerinden yola çıkılır, ancak yaşam ve insan tiplerleri sanallaştırılarak iktidar ilişkilerinin yeniden üretimine ve süreklileşmesine dönük kurgulanır. Filmdeki kadın tipleri, erkek tipleri, bunların yaşam, ilişki, giyim, yeme, hareket tarzları, hepsi özellikle ilgi çekecek tarzda belirlenir. Biçimsel anlamda en güzel olarak tasarlanan kadınlar, erkekler, çocuklar bu dizilerde oynatılır. Yine dizilerde en kötü kadın ve erkek tiplerleri de önemli bir rol sahibidir. İzleyen için yaşam, bir senaryo ile adeta yeniden yazılmaktadır. Tüm oyunculara geleneksel roller verilir, kölece yaşamın kendisi yeniden yeniden üretilmek üzere sergilenir. Özellikle de kadınlar, -biçimleri değişse de- ya kötü ruhlu, kıskanç, komplocu, fitne-fesat ya da zavallı, çaresiz, geleneksel tiplerlere sahip kılınmaktadır. Kahramanlar genelde erkeklerdir, karizmatiktir, dünyayı kurtaracak adamlardır. Bu nedenle mafya da

olsa, polis de olsa, aile babası, zengin ya da fakir de olsa, ne olursa olsun güçlü olan, hep kazanan ve kazanacak olan erkeklerdir ve ne yapsalar da meşrudur. Kahramandır, kötü de yapsa, suç da işlese, hatta tecavüz de etse o hep güç sembolüdür, haklıdır, iyidir, modeldir. Artık tüm senaryo, bu tiplerin etrafında bin bir renge bürünerek ucuz ilişkilerin, yaşamların kısır döngüsü olarak yazılır. Diziler her izlendikçe, kötülük, ahlaksızlık, cinayet, komplo gözün alışmaya başladığı şeyler haline gelmeye başlar. İşte göz alıştıkça, beyin ve yürek de alışmaya başlıyor, giderek beden de, davranışlar da, ilişki biçimleri de dizilerin taklidini geliştiriyor. Böylelikle iktidarın süreklileşmesinin, benzeşmenin, kötülük ve sıradanlığın önemli bir kaynağı oluyor. Diğer yandan kişi, günlük yaşamında yaşayamadığı, göremediği, hissedemediği şeyleri bir filmle yaşamaya, görmeye ve hissetmeye başlıyor. İşte bu anestezi sürecidir. Giderek beyin uyuşuyor ve bağımlı hale geliyor. Yaşamın acılarından, sorunlarından kaçtığı, sığındığı bir kaçış alanı olarak dizileri buluyor ve ona adeta sığınıyor. Fark etmeden dizinin her serisinde bir tükenişi yaşıyor, çünkü ne yaşam diziler gibi, ne de kendisi diziler gibi. Böylelikle yaşamın gerçeği ile yüzleşmekten, mücadele etmekten hep kaçınarak savunmasız kalıyor, mücadele dokusu bozulmaya başlıyor. Adeta dizilere teslim oluyor. Dizi izleyen bir insanı izleyin, adeta büyülenmiş gibi ekrana saplandığını göreceksiniz. Sizinle arada bir konuşsa bile akli fikri, her şeyi oradadır. O an ekranı kapatsanız, izlemesini bölseniz büyük bir tepki ile karşılaşabilirsiniz. Yani, benzetmemize devam edersek; ameliyat esnasında anestezi verilmiş bir insanın birden uyanması nasıl acı verecekse öylesine bir etki yaratacaktır. Diziden bir an kopardığınızda sanki büyü bozulur, uyuşmanın sarhoşluğu aralanır.

ROJAVA DEVİRİMİNİN ÖZSAVUNMA GÜCÜ:YPJ

Kadın devrimi olan Rojava Devrimi 19 Temmuz 2012 de gerçekleşti” demek, bu destansı devrimi tanımlamamız ve kavramamız açısından yanlış bir başlangıç olacaktır. Peki kara çarşafı, güdülere, anlamsızlığa, dilsizliğe ve kimliksizliğe; aslında hiçliğe mahkûm edilmek istenmiş kadınlardan; nasıl dünyanın hayranlıkla baktığı, adeta tüm dünya halklarının başta da kadınlarının savunma gücü olarak kabul edilen, tüm ulus devletlerin faşizan ordularına başkaldıran bir kahramanlar ordusu ‘YPJ Kadın Savunma Birlikleri’ oluştu? Budestansıdevriminasılbaşlangıcıhiçşüpheşiz Önder APO’nun doğuşu ve fikirlerinin bu topraklar ile bütünleşmesine dayanmaktadır. Önder APO 2 Temmuz 1979’da Urfa-Suruç sınırından Kobanê’nin El Pelurî köyüne geçerek o gün Rojava devriminin ya da Ortadoğu Kadın devriminin adımlarını da atmıştır.

‘Önemli olan hayal kurmak daha da önemlisi hayallerinin peşini bırakmamak’ diye bir söz vardır. Bir anlamda da Önderliğimiz çocukluk hayallerine bağlı kalmanın bir gerekçesi olarak

YPJ’nin hiç solmayacak ve kurumayacak tohumlarını filizlendirmiştir. 20 yıl boyunca hiç durmadan büyük bir sabırla, Rojava ve Suriye halkları başta olmak üzere tüm Ortadoğu ve Dünya halklarına bu değerli toprakların kendisinde büyük bir emek vermiştir. Adeta köy köy mahalle mahalle, sokak sokak tüm insanları; müthiş insan büyüten ve eğiten hakikat dergahı Önderlik Sahalarına çekip bizzat kendisi Rojava Devrimini ve onun öncü öz savunma ordusunu, kadınları ve gençleri öncülüğünde örgütlemiştir. Tüm kadınların hayallerini gerçekleştiren Önder APO, 21. yüz yılda da başta Kürdistan kadınlarına ve tüm dünya kadınlarına: Kadının öz savunma ordusu YPJ’yi armağan etmiştir.

Çocukluğunda egemen erkekliğin bin bir türlü kurnazlıklarıyla, evlilik aldatmacaları ile oyunlarından çaldığı kız çocuklarını, tekrar bu birliktelik, güzellik oyununa katmak için onlara yani biz genç kadınlara kendini bilmeyi ve savunmayı öğretmiştir. Rojava devriminin öz savunma gücü YPJ, böylesine derinlikli ve köklü bir Önderlik tarihinin, çalışmanın,

savaşımının, emeğin ve bedellerin sonucunda günümüzdeki anlamına kavuşmuştur. Artık kadınların oyunlardan çıkarılması bir kenara; Kadınlar ovaların, dağların ve meydanların öncüleri olmuşlardır. Kadınlar, Önder APO'nun geliştirdiği Kadın Özgürlük İdeolojisi ile kadının sadece ve sadece kendisi olmak (xwebûn) ile özgürleşebileceğine inanarak, onları kendi olmaktadır tüm güçlere karşı öz savunma sistemlerini oluşturmuşlardır. Kendini ve halkını savunma sistemlerini başka bir güce devretmeden, bizzat kendi özgürlük görevleri olarak görerek, ideolojik ve askeri anlamda yetkin bir ordulaşma açığa çıkarmışlardır. YPJ savaşçılarınin destansı direnişçiliği, savaşçılığı sonucunda 'kadın savaşamaz, kendini koruyamaz, hep başka birine muhtaçtır' algılarını yerle bir edilmiştir. 'Kadın hep başkasının olmalıdır!' Bu öyle sıradan bir algı değildir. Ataerkil sistem, şiddet, faşizm kendini bu düşünce üzerinden var etmiştir. Böylesi örgütlü ve kadını yok sayan bir zihniyete karşı; kadınların tarihsel direniş mirasları üzerinden tekrardan bir araya gelmeleri, örgütlenmeleri, bilinçlenmeleri ve iradelerine sahip çıkmaları devrimin ta kendisi olmaktadır.

4 Nisan 2013'te Kürt, Arap, Süryan, Keldani, Ermeni kadınlarının güçlü birliktelikleri ile ilan edilen YPJ; dünyaya dehşet saçan, adeta karşı konulamaz olarak görülen DAİŞ 'e, El Nusra'ya karşı destansı bir savaş vererek tüm kadınları ve halkları savunmuşlardır.

Bir anlamda tüm insanlık bu erkek egemen aklın bir ürünü olan DAİŞ çetelerine karşı verilen mücadelede yaşamlarını, yarınlarını YPJ'ye borçlu bilmelidir. Bugün hala YPJ, ilk kurulduğu günden bu yana aralıksız olarak faşist AKP-MHP rejimine, nato ordusuna ve onların çeteleri olan DAİŞ'e karşı destansı bir mücadele yürütmektedir. Bu temelde tüm kadın haklarını ve yaşamlarını korumakla kendini görevli bilen YPJ, her gün geçtikçe giderek büyüyen bir enternasyonalist kadın cephesine, gücüne dönüşmüş bulunmaktadır. YPJ'nin öncü kurucularından Ş.Nalin Muş "Dünyanın neresinde olursa olsun kadınlara dönük bir saldırı geliştiğinde hiçbir bir erkeğin ve devletin sınırını tanımayacağız ve onları savunmaya gideceğiz" sözü ile de bu gerçekliği bir kez daha ortaya koymuştur.

Özellikle Kobanê direnişi ile adını tüm dünya ya duyuran YPJ'li kadınlar Arin Mirxanların, Revan Kobanelerin, Zehra Penaberlerin, Viyan Peymanların fedai komutanlığında kadının öz gücüne dayalı bir öz savunma savaşının, ne denli sonuç alıcı olduğunu ıspatlamışlardır. Bugün öz savunma gücüne dayalı olarak başta YJA-Star Gerillaları, YPJ, YPS-Jin, HPJ tüm dünya kadınlarına umut olmaya devam etmektedir. Kadınlar öz savunma görevlerine sahip çıkarak özgürlüklerine ve iradelerine sahip çıkmaktadırlar. Bu anlamda YPJ, özgürlükte karar kılmış kadınların birlikteliğinin sembolü olmaktadır.

"Önderliğimiz çocukluk hayallerine bağlı kalmanın bir gerekçesi olarak YPJ'nin hiç solmayacak ve kurumayacak tohumlarını filizlendirmiştir"

GERÇEKLERİ SÖYLEMENİN VAKTİ

GELDİ DE GEÇİYOR!

"Tüm yıkım araçlarını üreten endüstriyalizmi, militarizmin kaynağı ve hedefi olan kar kanununu ve düzenli orduları lağvetmeden, bunun yerine toplumun öz savunmasını ve ekolojisini koymadan özgürlük gerçekleştirilemez. Her erkek, iktidar hırsını kadında gerçekleştirme zihniyetine fazlasıyla sahiptir. Aynı zihniyet kadın cinsinin birbirleri ve çocukları üzerindeki iktidar hırsı olarak daha da çoğalır ve uygulanır. Bu sefer kadın kadının kurdu olur. Zincirleme reaksiyon denilen olay budur" REBER APO

Her şeyin ters yüz edildiği, tarihin çarpıtıldığı, doğruların yerine yalanın tanrısal kılındığı böylesi süreçte gerçekleri söylemenin vakti geldi de geçiyor. Yaşamımızı idame etme bağlamında yahut devamı açısından hep dile getirdiğimiz öz savunmanın günümüzde nasıl ele almamız gerektiğini vurgulamakta yarar var. Tarihten günümüze insan yaşamı açısından öneminden kaynaklı belki de üzerine en fazla söylenmiş söz olmaktadır. Ayrıca bunu belirtmekte yarar var. Evet, en fazla söz söylenmiş olması nedeniyle aynı zamanda en fazla çarpıtılmış kavram olmaktadır. Dikkat edelim dünya tarihinde diğer sistemler olmak üzere özellikle kapitalist modernitenin kendi çıkarları temelinde kullandığı en fazla kavram olmaktadır. Beslenme, güvenlik ve üreme insanlığın devamı açısından önemini bilmekteyiz. Birincisi üreme, yani soyunu sürdürme, ikincisi beslenme, üçüncüsü korunmadır yani savunma olmaktadır. Tabi bu kadar hayati öneme sahip olan öz savunmanın neden diğer sistemler tarafından kullanıldığını anlaşılmıyorsa kılmalıyız.

Yoksa diğer haliyle hep kandırılmış bir yaşamın ardından koştuktan öte bir şey olmayacaktır. Beslenme ve üremede bu temelde çok fazla kullanılmıştır. Ancak şuan tartışmış olduğumuz konu öz savunma olmasından kaynaklı dile getirmekteyiz. Doğa anada meydana gelen koruma güdüsü, özellikle canlılar alemi olarak en bariz şekilde hayvanlarda ve bir üst evresi olarak da insanda kendisini göstermektedir. Her hayvan, kendi doğasında dışı karşı şartlı-şartsız bir öz savunma refleksine sahiptir. İnsan toplumu içinde böyle olmuştur. Ancak bu kadar hayati olması diğer sistemler tarafından kullanılmasında daha cazip kılmıştır. Birçok kez kapitalist modernitenin yaşamda ki çarpıtma ve yalanlarına tanık oluyoruz. Şimdi öz savunma durumu da biraz böyledir. Savaşı, talanı, ganimeti erkek egemen zihniyet yaratmasına rağmen günümüzde asker, ordu adı altında güvenliğimizi sağladığı söylenmektedir. Kapitalist modernitenin kendi sitemini oluşturma, meşruluğunu sağlama adına öz savunmayı kendi kılıfı olarak çok fazla kullanmıştır. Dünya genelinde çıkarmış

olduğu bütün kriz ve kaosu normalleştirmek için savunma amaçlı yaptığını dillendirmiştir. Örnek vermek gerekirse yaşanan savaşların meşruluğu, meşru müdafaa yani öz savunma adı altında yapılmıştır. Ve yaşanan bütün savaşlar böylece meşru ve normal kılınmıştır. Erkek egemen zihniyetin oluşum meşruluğu da buna dayandırılmaktadır. Artı ürünün oluşumu, analitik zekanın gelişimi ve klanların savunma gelişimini bir mecburi durum gibi gösterilerek sümer rahip olan erkek egemen zihniyeti açığa çıkması mecburi olarak gösterilmiştir. Klanlar arasında ki çatışmada, uygarlıklar arasında ki savaşlarda eğer erkek olmazsa o toplumun yok olacağı belirtilerek bu durumun zorunluluğu ortaya koyulur. Halbuki savaş erkekğin çıkardığını bilmekteyiz. Yani savaş çıkarmazsalar buna gerek kalmayacaktır. Bu nedenle kadınların doğalarının bir gereği olarak öz savunmasız kalmış olması olası değil. Daha gerçekçi olan öz savunmalarının bir şekilde kırılmış olma olasılığıdır. Hem de öyle bir kırılma ki, hala şiddetin asıl kaynağı

olan devletten, polisten, baba, koca, aileden koruma bekleyen bir halde olacak kadar. Esas çelişki burada başlamıştır. Erkek egemen zihniyet savunma üzerinden form kazandırarak, kurumsal kılarak ordu- devlet oluşumunu sağlamıştır. Askeri- şef zihniyeti günümüzde devlet ordu, paramiliter gibi güçler olmuştur. Hem savaşı yarattılar, toplumu kaos ve krize sürüklediler, toplumu katlettiler; sonra halkı, milleti savunuyorum adı altında safsata propaganda yaptılar. Toplumsal doğada savaşın adı bile yokken şimdi lügatımızda soykırım, pogrom, katliam, işgal, istila, derdest gibi insanlıkla ilgisi olmayan kavramlar oluşmuştur. Böylesi bir zihniyetin oluşturucusu, suçlusu erkek egemen zihniyet olmaktadır. Şimdi böylesi bir zihniyet toplum güvenliği, savunmasını yapabilir mi? Kadının kendini genel olarak bu sistem karşısında, özelde de sistemin beslediği erkek karşısında her bakımdan kullanıma açık bırakması soykırımı tetikleyen en önemli bir yaklaşımı olmaktadır. Kendinden çıkan, kendine yabancılaşan her olgu, zaten varlığını korumayan bir olgudur. Unutursak, soykırım kısıracında olduğumuz hissiyatı yerine, kendini bireysel olarak bazı şeylerden kurtarmaya çalışanveyabazışeylerebireyselolarakulaşmaya çalışan kadınlar olmaktan öteye gidemeyiz. Ki bu pençeler boğamızı sıkıyorken bunları ne kadar başarabileceğimiz de şüphelidir. Belirttiğimiz hususlar açısından öz savunmanın tanımını doğru koymak lazım. Öncelikle kimler tarafından nasıl kullanıldığı, neden hayati öneme sahip olduğunu bilerek örgütlemenin gerekliliğidir. Öz savunma dar, sadece bilinç üzerinden ele almak yahut eylem, örgüt olarak ele almak esas amacını daralttığı gibi amacına hizmet ettirmede yetersizlikler oluşturacaktır. Öz savunma bilinç, eylem ve örgütlemeyi oluşturulduğu süre zarfında bütünlük sağlar. Diğer haliyle birinin eksikliği diğerini havada bırakır. Öncelikle insan şunu bilmelidir, kişi kendi savunmasını sağlar. Kendisini buna göre örgütler. Biz kadınların ne zaman ki güvenliğini sağlama adı altında erkek egemen zihniyeti örgütlediyse o zaman kadının

**"Ne kadar
özsavunma
o kadar
özgürlük"**

köleliği başladı. Demek ki öz savunmasını başkalarına bırakanlar köleliği yaşar. Bu her yerde her ulusta, her toplumda, her kimlikte böyle yaşanmaktadır. Kültürel, askeri, siyasi bütün yaşamsal fonksiyonların öz savunma kapsamında ele almak buna göre güvenliğini, savunmamızı oluşturmamızdır. Erkek egemen zihniyet karşısında mücadele yürütmek, savunmayı oluşturmak biz kadınlar için esas görev olmaktadır. İktidar ve devleti de ataerkil zihniyeti erkek egemenliği oluşturduğu için, böylece tüm güvenlik, özgür yaşamımız devletin ve erkeğin tekeline geçmiştir. Bu temelde kadın ve toplum beş bin yıldır sürekli silahsızlandırılmış ve güçsüz, erkeğe ve devlete bağımlı hale getirilmiştir. Kadının özgürlüğü artık erkeğin tekeline geçmiştir. İsteddiği kadar serbestlik, istediği kadar yaşattırmıştır. Yani kısacası her anlamıyla köle kılmaya çalışmıştır. Bu yıl daha tamamlanmadan Türkiye'de katledilen kadınların bilançosunun 200 olduğu belirtildi. Kaldı ki bunlar resmi rakamlar. Bir de resmiyete yansımayanlar var. Neredeyse bir savaş bilançosu gibi. Şimdi biz kadınların kaderi katletme, tecavüze uğrama, fuhuşa zorlanma olabilir mi? Elbette ki hayır. Fakat şu bir gerçektir ki kaderimiz olmasa da kendi yaşamımızı celladımızın eline vermiş, bir de bizi koru, savun diyoruz. Bizi koruduklarını, sevdiklerini söyleyenlerin, aşk adı altında celladımız, katillerimiz olduğunu bilmeliyiz. İşin garip yanı katledilen her durum için ise sanki hiçbir şey olmamış, erkek ise bunu isteyerek değil cinnet geçirdiği için yaptı denmektedir. Ya da çok sevdiği için yaptı derler. Her geçen gün katledilen kadın sayısının arttığını biliyoruz. Bu demektir ki her geçen gün kendisini modernizm adı altında en gerici erkekliği hortlatan zihniyeti beslenmektedir. Aynı zamanda da erkek egemen iktidar ve devlet sistemiyle, onun son modernitesi olan kapitalist modernitenin gerçeğini gözle görülür kadar açık ediyor.

Canlılık, her iki doğanın da temel bir özelliğidir ve bu canlılık, her daim bir oluşum halinde olduğundan, kendisini koruma reflekslerine sahiptir. Bu refleksler şartlı ve şartsız olarak canlı organizmasında varoluştan gelmektedir. Biyolojik, sosyolojik toplumların varlığından günümüze kadının öz savunmasını sağlamasının önemi bilinmektedir. Bu bilinçle bütün kadınların örgütlendirilmesi, eyleme geçmesi elzendir. Sadece bir yönüyle ele almaktan öte her anlamıyla ele alınmalı ona göre çalışmalıyız. Her yerde bilinç yaratmak için eğitimler vermek. Bununla sadece yeterli kalmayıp örgütlülük oluşturup eyleme geçmeliyiz. Sadece bilinç deyip, gerekli eğitimler yapılmadığında söylem yerini bulmadığında anlamı kalmamaktadır.

Özgürlük bilincinde olan her kişi bilir ki öz savunmayı kendimiz örgütlemedikçe kadın mücadelemiz anlam bulmayacaktır.

Özgürlük için öz savunma mutlaktır. Ne kadar öz savunma o kadar özgürlük!

ÖZSAVUNMANIN CEPHANESİ:

HAFIZA

Alzheimer hastalığını birçoğumuz duymuşuzdur. Günümüzde modernitenin hastalık listelerinin başında gelenlerden biri olmaktadır. Bu hastalık ile birlikte kişide hafıza kaybı gelişir. Hatıralarını kaybederler, zamanla yönlerini bulamazlar, reflekslerini kontrol edemezler. Kendi kişiliklerine, yaşlarına ya da bulundukları konumlarına uygun olmayan tepkiler verirler ve bu şekilde hareket ederler. Bu hastalık zamanla kök hücrelere zarar verir ve beyin hücrelerinin ölümüne sebep olur. Bu hastalığın bir özelliğide yaşamda bulunan kodlamaları doğru bir temada buluşturamazlar. Örneğin kişiye aşk, sevgi, hakikat kavramları verilir ama bu kavramlar ile ne anlaması gerektiğini çıkaramaz. Sonuç çıkarma, tema kurma yetisini kaybeder. Şaşırmayın, konumuz sağlık değil konumuz toplumsallık. Bu anlamda toplumsallığımızı ele aldığımızda; toplumsallığın, tarihin, ahlaki değerlerin ortadan kaldırılması ya da yok edilmesi durumu esasında alzheimer olan bir topluluk anlamına gelmektedir. Kapitalist modernite Alzheimerlı topluluklar yaratmak istemektedir. Özet olarak da burada hafızasızlık, ölümün kendisi olmaktadır. Ve kapitalist modernitenin tüm kavram kodlamalarına karşı açık olmayı ve ona göre algılarımızın, sonuç çıkarma yetimizin, tüm algı operasyonları karşısında savunmasız bir halde olduğunun tanımı olmaktadır. Kapitalist modernite kıskacında ve onun özel savaş saldırıları karşısında, hafıza yitimi bir kader gibi gösterilerek her gün beyin

hücrelerimizin ölümü gerçekleşmektedir. İnsan olarak var olma amacımız sadece güdüsel ihtiyaçları karşılamakmış gibi gösterilerek, insanlığa insan olduğu dahi unutturulmaya çalışılmaktadır. Kapitalist modernite alzheimerı salgın bir zihniyet hastalığı gibi yaymakta ve bu şekilde toplum olmaktan çıkmış sürü topluluklar oluşturmayı amaçlamaktadır. Sürü topluluklar ile kastedilen; istenildiği yere sürüklenen, istenildiğinde harekete geçirilen bir topluluktur. Bu şekilde bir topluluk ile ulus-devlet faşizmi ne amaçlanmaktadır? İnsanın psikolojisini fethetmeyi ve bu fethedilmiş düşünce ve duygular ile onuda özel savaşın bir dişlisi haline getirmeyi amaçlamaktadır. Bunlar birleştirildiği zaman toplum en çirkin, en kanlı savaşlara ortak edilmiş oluyor. Böylece bu kirli savaşlar, sürüleştirilmiş kitlelere dayandırılarak yürütülür hale getirilmiş olur. Bugün Bakurê Kürdistan'da ve Türkiye'de faşist soykırım politikalarının temelinde yatan bu zihniyettir. Kemalizm bir katliam yöntemi olarak özel olarak tarihi çarpıtmayı ve yok saymayı esas alarak Kürdistan'da faşizan saldırılar gerçekleştirmiştir. Şu an hala AKP-MHP faşist rejiminin kendisine örnek aldığı ve planlamalarını uyguladığı kanunlar 1925 te kabul edilen Şark Islahat Planına

ait olmaktadır. "Doğuyu ıslah etme!" Esas amaçlanan Kürdistan halkını inkar etme, yok sayma, dilini, kültürünü, varlığını red etmedir. Asimilasyon politikasının temelini Şark ıslahat Planı oluşturmaktadır. Çünkü burada Kürt yok sayılmakta ve yerine varlığı tartışma konusu olan bir topluluk oluşturulmaktadır. İnsan olmamızın bir amacı vardır. İnsanlığımızın evrenin oluşmasından ilk canlı hücresinin oluşmasına ve günümüze kadar uzanan derin bir tarihi vardır. Kapitalist modernite öyle bir özel savaş yöntemi kullanmaktadır ki bazen zor ve baskı yolu ile bazende yumuşatarak, alışkanlık haline getirerek, çarpıtıp normalleştirerek insanlığa "bir tarihin, farkındalığın yoktur"u farz kılmaktadır. Özel savaş ile devlet, birey ve toplum haline geliyor. Birey devletleşip insan olmaktan çıkıyor. Toplum, toplum olmaktan çıkıyor, yok oluyor. Geriye sadece devlet kalıyor. İşte Kapitalist modernitede ÖZEL SAVAŞ bu savaş demektir." Kapitalist modernitenin savaş stratejisi olan özel savaşın en belirgin ve esas saldırısı: Tarihi değiştirmesi ve herkese de bu sahte yalan kurgusal tarihini kabul ettirmesidir. Tarihsiz kılmak, öz savunmasız kılmak ile eşdeğerdir. Nereden geldiğini, hangi değerlere sahip olduğunu, gerçeğini bilmeden yaşamına nasıl bir yön verebilirsin? Kendini savunmayı bir yana bırak, yalanların dizayn edildiği bir kurgu içerisinde sadece sana biçilen rolü oynayabilirsin. Kendin olmak dışında her role bürünebilirsin. Kapitalist modernitenin maskeleri içerisinde kılıflara girebilirsin. Kapitalist modernitenin sistemleşmesinin temeli tarihsiz kılmaktır. Bu şekilde esas olarak hafızasızlaştırmayı hedeflemektedir. Tarihi değiştirip kendini gelmiş geçmiş ebedilik olarak tüm insanlığa dayatmaktadır. Durum böyle olunca her şeyin kendisi ile başlayıp kendisi ile biteceğini kabul ettirmeye çalışıyor modernite dışında bir yaşam mümkün değil, çünkü herşeyin başlangıcı o, yaratıcısı o, ve

sonumuz da onunla olacak' algısı bir kıyamet alameti gibi adeta insanlığa farz kılınmaktadır. "BAŞKA ÇÖZÜM YOK" duygusu uyandırılmaya çalışılmaktadır. Bu korku sisteminin de kendisi olmaktadır. Kapitalist modernite ile karşı karşıya gelmek ya da onun dışına çıkmaya cesaret etmek akıl ve mantık dışılık olarak yorumlanmakta ya da gerçekleşmeyecek bir hayal dünyası olarak insanlığa öğretilmektedir. Orta Asya insanları ve iktidar güçleri arasında önceleri yaygın olarak kullanılan bir işkence yöntemi vardır. Buna Mankurtlaştırma denilir. Mankurtlaştırma köksüzleştirme ile eş anlamdadır. Bu işkence yönteminde, mankurt yapılmak istenilen insanın önce kafası, saçları iyice kazıtılır, kafasına devenin boyun derisi geçirtilerek iyice gerdirilir, kafasında deve derisi gerdirilmiş halde bulunan insan çölde sıcağın ortasında günlerce bekletilir. Sadece sahibi onun yanına gider. Zamanla güneş altında iyice kafaya yapışan deve derisi baş ile bütünleşir, kazınan saçlar yeniden çıkmaya başlar ama deve derisinden dolayı çıkacak yönü bulamayınca tersine doğru saç kılları çıkmaya başlar ve kafatasını yararak beyne yönelir. Bu acılara dayanamayan insan bir müddet sonra kuklaya dönüşür, benliğini yitirir, kim olduğunu, nereden geldiğini hatırlayamaz. Düşünemez hale gelir. Tek tanıdığı ve bildiği şey sahibi, yani işkencecisidir. Güneş altında olduğu sürece sahibi ona su ve yemek verdiği için ona celladı gibi bakmak yerine kurtarıcısı gözüyle bakar. İşkence sonucunda nasıl bu hale geldiğini dahi bilmeyerek durumunu normal görüp işkence halindeki yaşamını normal yaşamı olarak görür ve işkencecisine hep itaat eder. Günümüzde kapitalist modernite ile modern işkence ya da zihniyet değiştirme, denetime alma yöntemleri kullanıldığı için, bu Orta Asya yöntemleri bahsedildiğinde herkes hayretler içerisinde vahşi bir yöntem olması karşısında tepkilenir ama şu an kapitalist modernite içerisinde uygulanan hafızasızlaştırma

**"Toplulun en önemli özelliği insanda
bir birikim ve kültürel yaşam tecrübesi
oluşturmasıdır"**

teknikleri en az mankurtlaştırma yöntemi kadar acımasız, kuralsız ve insanlık dışıdır. Kapitalist modernite eğitimi, bilimi, sanatı, sanal medyası, internet taaruzları, cinsiyetçi kodlamaları köksüzleştirme sistemidir.

Toplumun en önemli özelliği insanda bir birikim ve kültürel yaşam tecrübesi oluşturmaktır. Bilgi ve maneviyat bütünlüğü oluşturmaktır. Ama kapitalist modernite insanı toplumsallıktan ayırarak bundan alıkoymaya çalışmaktadır. Hiçbir birikim yokmuş gibi göstererek "anı yaşa, böyle gelmiş böyle bitecek, tadını çıkar, önceyi bırak şimdi sensin" safsataları ile bu hafızasız yaşamı bir özgürlük modeliymiş gibi, tercih gibi yansıtarak adeta tarihsizlik virüsünü yaymaktadır. Hatta öyle bir şekilde getirmektedir ki insanlar yıllık bazı aşılar vurulur gibi gönüllü olarak bu virüse alıştırılır hale getirilmektedir. Önder APO "Modernitenin tarihsizleştirme çabası toplumu ve bireyi hafızasızlaştırma, ahlaksızlaştırma ve politikasızlaştırma yoluyla baskı ve sömürüye kolayca çekme savaşıdır ki bu hepten reddedilmeli ve karşı durulmalıdır." demektedir. Toplumu toplum yapan, insanlığını oluşturan onun ahlaki değerleridir. Çünkü bir toplum ahlaki ve politik değerleri etrafında bir araya gelir, varlıklarını ve birlikteliklerini oluştururlar. Bu ahlaki değerlere sahip çıkma

adeta o toplumun yaşam amacı haline gelir. Çünkü bu değerlerin toplamı toplumun kendisidir. Bu değerlere saldırılması, zarar görmesi, erimesi demek; o toplumda yaşayan insanların da değersizleşmesi, renksizleşmesi ve yok olma ile karşı karşıya gelmesi anlamına gelmektedir. Bu değerler o toplumda yaşayan insanların tarihi, coğrafyası, kadına ve erkeğe biçilen rol, yaşam tarzları, savaş anlayışları, hakikat yöntemleri, inanış biçimleri, sevgi-aşk-özgürlük tanımlamaları, dili ve kültürleri, geleneksel örf ve adetleri, yaşamdaki kabul ve red ettikleri olgular, doğru ve yanlış buldukları, giyim kuşamlarından yemeklerine kadar daha bir çok sıralayabileceğimiz zenginlikleri o toplumun ahlaki değerlerini oluşturmaktadır. Bu sadece bir tanımlama olsun diye yazılmamaktadır. Ahlaki değerlerin ifadelendirmesi aslında yaşadığımız toplum içerisinde kendimizi ifadelendirmemiz anlamına gelmektedir. Sizlerde denemelisiniz. Ben kimim sorusunu bir birey olarak kendinize yöneltin. Nasıl bir cevap verdiğinizize bakın. Yukarıda sıraladığımız ahlaki değerlere değinilmeden bir beni tanımlamanız ne kadar mümkün? Yani bu ahlaki değerler ile örülmüş bir yaşamı savunmak; özgür bir varlık olmak ve var olma sebebini savunmak ile eşdeğer olmaktadır. Bu anlamda özel savaş saldırıları karşısında tarihe ve ahlaki değerlere sahip çıkmak öz savunma savaşımızdaki esas cephanemiz olmaktadır.

ÇEKA RÛHÎ

“HÛNER”

Hûner hertim şewazekê xwe îfade kirinê bû, lê di heman demê de jî şewazekê xwe parastinê ye. Dijminî hertim, bi sedan cûreyên çekan li beramberî çanda me bikar aniye, lê em êdî pêwîst e bibînîn, ku çand bi xwe dikare bibe çeka herî mezin. Nivîsandina straneka şoreşger bi zimanê Kurdî yan jî nivîsandina helbesteka kurdî di gerdûna wêjeyê yan jî di qada şer de, bi tena serê xwe çalakiyek e. Di dîroka kilamên Kurdî de, mînak pir in, ku bi şewazekê bê ku dijmin bêbihese, kirinên dijmin tînin ser ziman û li kêleka wê jî ruh û manewiyateka rûhî di xwe de dihevin. Minaka vê yekê strana “Rabe Cotyar” a hûnermendê nemir, Tehsîn Taha ye. Di vê stranê de, Tehsîn Taha dixwaze bi gotina “cotyar” şexsekî pênase bike, ku di warê me kurdan de, bi rêya çandinê ji miletekî re hêvî û nirxan tîne. Ji ber ku di serdema rejîma BAAS de, gotina stranên şoreşgerî qedexe bû, hûnermendan bi amûran, karan heta bi cilan jî, zordestî û faşîzma rejîmê vedigot. “Cotyar” di strana Tehsîn Taha dikare wekî şoreşgerekî were dest girtin, ku ji gelekî re pêşengtî dike. Beşek ji stranê ev e: “Ber destê hewe, cotyar Xelkê hemiya, nanê xwe xwar.” Di vir de cotyarê ku qala wî tê kirin, bi çandina erdê xwe, ji xelkê re berhemandî çîne. Lê belê cotyar belkî ne bi tenê tovekî li ser zevî yan bostanekî biçe. Belkî bi çandina xwe tovên fikrên şoreşger yan jî kurdperwer di mejiyê civakê ava bike. Û bi

vê çandina xwe, xelkê ji hêla rûhî ve têr bike.

Gotina stranan, ne bi tenê rêbazekê êş-vegotinê ye, ne bi tenê amûrekê parastinê ye. Di heman demê de, tarzekê êrîşê ye. Armanca esasî ew e ku, em hevsengiyekê di navbera parastin û êrîşê bi rêya hûnerê bidin ava kirin. Hûnera tevahî gelên bindest, nikare ji rastiya wan a şer were cûda kirin. Bi hûnera Kurdî, mixabin pir zêde hatiye lîstin. Ji ber vê yekê girîng em bi rêya wê, di oxira wê de berhemên ku xwediyê ruhek welatparêz bin, ava bikin. Rastiya şerê ku gelê Kurd û gerîlayên azadiya Kurdistanê didin meşandin pêwîst e bi berhemên hûnerî werin tomar kirin. Ne ku em dibêjin ev yek nayê kirin, lê belê erka her rewşenbîr yan jî hûnermendekê Kurd ew e ku di romana Kurd de, pelên nû bi berhem û hûnera xwe pêşbixe. Hûner çiqasî were kirin, ewqasî manewiyata şoreşa me xurtir dibe. Rêbertî qala wê kiribû ku romana me, ne berê şoreşê yan jî piştî şoreşê tê nivîsandin. Zikhev, di nava hevdû hem şoreşek heye, di heman demê de romana wê tê nivîsandin. Hem tê jiyan kirin, hem jî tê nivîsandin. Lê kê vî romanî çawa dinivîsîne? Kî di nava vê romanî de, kî ye? Em, kîjan ristê di vî romanî de li ser milê xwe digrîn? Mirov pêwîst e bersiva van pirsan ji kûrahiya dilê xwe bide. Di nava romanê me de herkes heye. Yê paşverû heye, lê di heman demê de yê leheng jî heye. Yê xirab dike heye, yê ava dike heye. Hem destan tînin nivîsandin, lê dibe ku zordarek jî,

navê xwe di vê romanê de nivîsandibe. Ev, rastiyên me yên ku pêwîst in werin tomarkirin ne. Mirov çiqasî li ser vî babetî bihizire, mirov encax ewqasî dê kûrahiya wê hîs bike. Herkes dikare vê yekê bike? Na. Lê yê ku xwediyê wê hêzê ye, dikare destanên wan ciwanên leheng, li çiya yan jî bajêr ferq nake, tomar bike. Çiyayên Kurdistanê şahîdên pir mezin in. Belkî şahîdên çîrokên ku hatine vegotin bin, belkî jî şahîdên çîrokên negotî bin. Di encam de, em heger nebîn zimanê van çiyayan, em nikarin qala bûyina qasid, hogir yan hevalê wana bikin. Em nabêjin ku her kurdek pêwîst e 24 seatan bi dersûkeka kurdî li dora serê xwe bialîne yan jî 24 saetan bi tembûrekê di destan de, kilamên kurdî bibêje, ev yek ne tiştê ku em qala wê dikin e. Ma em dibînin ku bi dehan hûnermendên Kurd jî hene, ku di deryaya faşîzme de xeniqîn, lê stranên Kurdî hûnerê, pêşkeşî xelkî dikin. Mesela em bala xwe bidinê: Cilê kurdî li her kesekî nayê. Em vê yekê di kîjan wateyê de dibêjin? Bi vê gotinê em dixwazîn bêjin ku cilê kurdî li xwe kirin, cewherekê dixwaze. Pir mînakên (qaşo) hûnermendan hene, ku bi koka xwe kurd in, lê ji ber hîşmendiya faşîzmê kûr ketine. Vana dikarin bi Kurdî stranan bêjin? Erê. Belkî, vana xizmeta hûner û wêjeya Kurdî dikin? Na. Berê her tiştê bi zimanê Kurdî dihat wateyê berhemên ku xizmeta hûnera Kurdî ya şoreşger dikin. Ji xwe siyaseta ku K.T li hemberî Kurdan jî bi vî awayî bû. Yanî, her tiştê bi kurdî carekê de dihat red û qedexekirin. Ne ku em bibêjin, zordarî li ser gelê Kurd di roja me ya îro de ji ber çanda wî nayê ferz kirin, lê belê nêzîkatiyên dijminî tarzê xwe guhertin. Mînaka HüdaPar'ê em dikarin di vir de bidin. Berê, kê kurdî axivîba yan dihat qetil kirin yan dihat girtin, lê tiştê trajîk-komîk ku em îro dibînin ew e ku partiyên ku dixwazin selefîzmê di nava gel de belav bikin û hebûna wan jî bi tenê encam û projeya hêzên dewletê û faşîzmê ne, û li ser de jî di roja zimanê Kurdî de, ji bo "mafê axaftina zimanê kurdî" li kolanên Êlîhê dimeşin. Herkesê ku kurdî diaxive, ne çandperwer e. Barzanî jî 24 saetan bi cilên kurdî dimeşe, lê

belê hevkarê herî mezin e, ku asta îxanetê heta derbas kiriye. Van rastiyên ku qasî avê zelal in û ev demek dirêj e hatine eşkere kirin, pêwîst e her hûnermendekê Kurd rojê, bi sedan caran li ber çavên xwe derbas bike, û ji xwe re bêje "EZ, ê xizmeta şoreşa Kurdistanê bikim. EZ ê siyaseta ku dijmin li ser çanda me ya dîrokî û giranbiha dimeşîne, tune bikim. Û EZ, ê romana Kurd û Kurdistanê binivîsînim." Herkes dikare vê ji xwe re bike îdia. Herkes dikare ji xwe re bike hedefeka wisa, ku dijminî bi tenê bi rêya stranekê dikare bide qehrandin. Çand û hûnera Kurd pêwîst e êdî bi awayekî radîkal û dûrist vê yekê pêk bîne. Di me hemûyan de, ev hîşmendî pêwîst e were ava kirin. Yek straneka bi hêz, dikare qiyametekê bide rakirin. Şerê ku niha li Herêmen Parastî yên Medyayê (HPM) tê meşandin, bi tena serê xwe sedem û îlhama bi sedan helbest û stranan e. Ji berk u bi xwe, destanek e. Di bin çi şert û mercan de, ew ciwanên leheng li dijî dagirkeriyâ K.T şer dikin, dikare heta bibe fîlmek jî. Ji ber van hemû rastiyan em, taybet wekî ciwanên Kurdistanê pêwîst e jiyan, hîşmendî û heta tarzê fikrandina xwe jî li gorî vêya eyar bikin. Kesek êdî derewên dijminî tehemûl nake. Acizbûnek heye, nerazîbûnên pir mezin hene, ji ber vê em pêwîst e dijminî bidin qehrandin. Barê li ser ciwanên Kurdistanê her giran bû û heta ev derewên dijminî hebin, dê barê me her roj girantir be. Lê ev sedemek nîne ku em dev jê berdin yan bi tenê wekî temaşevanekî li kirinên hov mêze bikin. Ji her milekî ve, taybet ji hêla hûnerê ve, em dikarin pir guhertinan bidin ava kirin. Em dikarin pir darbeyan li dijminî bidin. Lê bawerkirina vê hêzê girîng e. Heta ku ev yek neyê bawer kirin, guhertinên ku me qala wan kirin, nikarin pêk bên. Li ser şopa Ş. Hozan Mizgîn, Ş. Evdîlemelek Şêxbekir (Melek), Ş. Berçem û Ş. Sefqan, em ê tembûr, penûs û pirtûkan bikin çekeka mezin a ku barûta wê hîşmendiyeke welatparêz, şoreşgerî û rûhî ye.

BU YOLDAN DÖNENLER OLDU, MUM GİBİ SÖNENLER OLDU KEŞFİNİ YAPAMADAN YERLE BİR OLANLAR ÛÛÛÛ

KANATLARI

KIRILINCA ZAPA

GÖMÜLENLER OLDU!

Bu

şarki sanki
böle daha
güzel oldi degil
sevgili yoldaşlar!
Geçen de uydurik
bir qanala
bakam dedim
hele bu dijmin

yine neyi çalmış bir görem û ne
görem bir cenaze töreni û diyiler ölü sayısı 17.
Dedim wahh, ma zelzele oldi, ma kan davasidir
ma bu nedir hele bir baqayim û ne görem Erdo,
bexçeli û kendisini bunların dostu ilan eden
kdp'nin koyuni û sonra çıktı ya oyunu dost değil
de post olan Ziko(e siz anladınız) yan yana
gelmiş û hüngür hüngür axliler. Dedim gelo
ma bunlar kimdir böle bunlari axlatan û ne
görem; " 17 siha uçaxi yerle bir olmuş. Açıkçası
anlamakta zorluk çektim. Şimdi bunların dini
vacipleri yerine getirilmediği için mi
axliler, yoksa farklı bir neden mi
var? Anlamamışem. Oysaki
kahraman gerilla onları
tam istediği gibi gömdü.
Kimilerini sax toprak altına
û kimisini de dinlerine göre
yaqtî, kül etti û küllerini etrafa
dağıttı. Ma bunlar farklı bir
dinden di de bizim mi xeberimiz
yoq ti? Yeri beğenmedilerse
artık bu onların tercihidir
mana büyüklerimiz dedi,
geliş var çıkış yoq diye. Kısacası

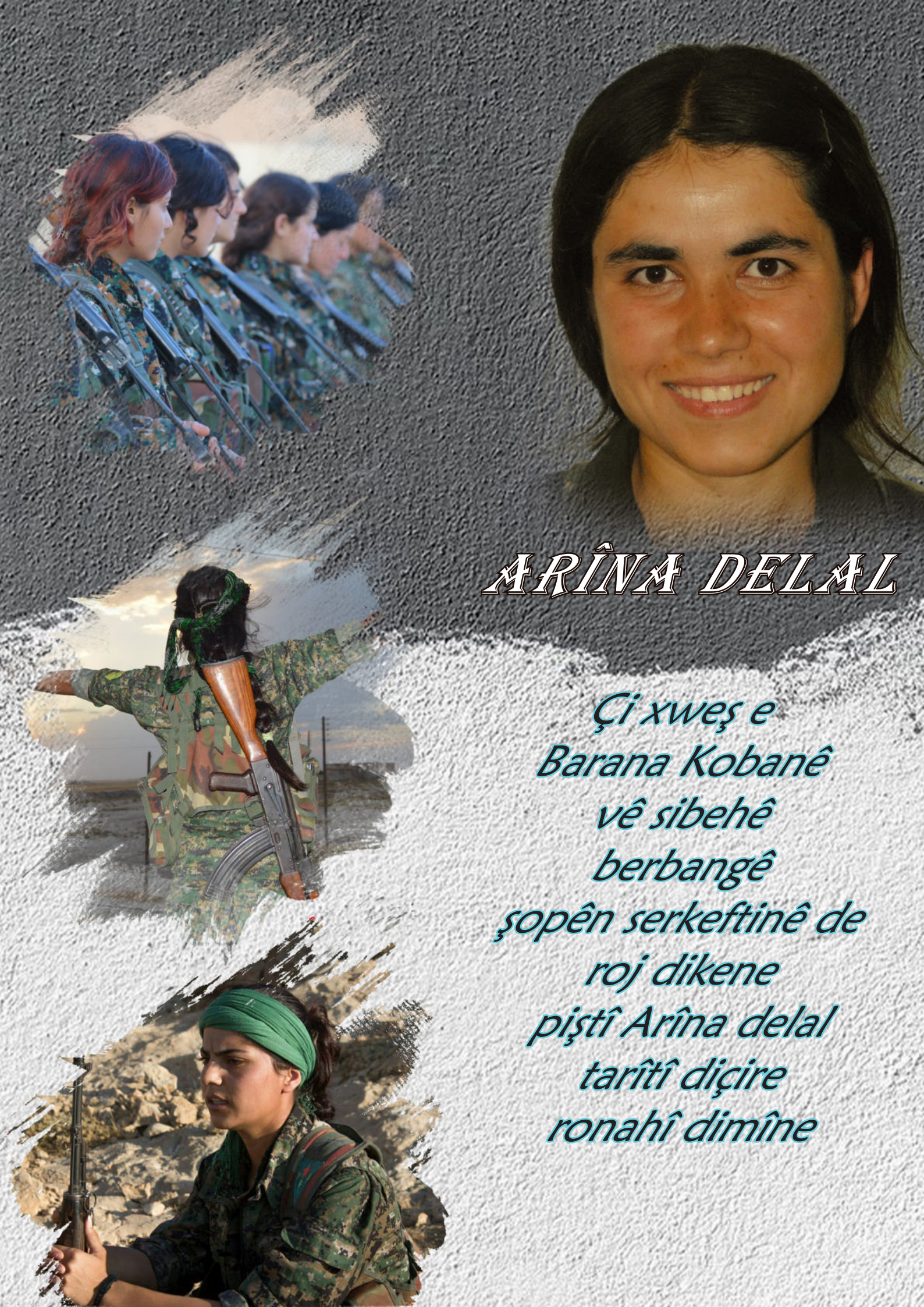

dijmin baq yiğitlik bizde kalsın diye
"araba devrilmeden önce sana söylendi.
Dinlemeyince ne oldini gördün. Ha bir xeberi
de ben verem; gerilla hava güçleri yüksek
taqtiklere ulaştı wellah o saraylar, villalar
yaqında başınıza yağacak xeberiniz olsun.
Ardından dedim hele bir sanal medya da
gezim, ha birde bunu yaparken wellah
tüm yönlendirme û etkilenmelere kendimi
qapattım û girdim. Zira bu sanal medya denilen
aygıt, wellah di insan de tişte nahlê. Savunma
yelegimigiydım û insanların akıllarıyla oynayan
bu aygıtı girdim. Bu Zikonun bazı yedirdiği
gençler çıqmışlar yine Kurdistanımdan û
Kürtlükten bahsediler wellah midem bulandı.
Adına diler nasyonalist gençlik, yox milliyetçi
Kürt gençlixi, yox nizamim nizamim çi gençlixi
ica Kurd û Kurdistan için bir şey yapsalar wellah
içim yanmayacax. Kurdistan toprağı hergün
işkal altında, Kürt halkımız hergün qatiledili bu
yüregi Kürt milliyetçiliği ile atanlar neden bu
faşist ocaxın çocuxlarını vurmiler anlamadım.
Madem sen milliyetçisin neden milletini
öldüreni vurmisen e ka hele söyle söyle? Bari
kendinize Kürt demegin wellah zoruma gidi.
Werasıl û kelim demıştim izin vermeyecem
yönlendirileyim û şimdi ica bunlara cevap
versem ayni onlar gibi qelemşör olacam en iyisi
dedim çıqam bu sanallıktan û toplumsallığıma
geri dönmişem. Ere wellah qullanalım
qullanalım bu tekniği de e dorıxi qullanaq ma.
Tekniği doruxı qullanalım derken baqın
mesela geçen gün ne olmuş; "xelkın Siber
Ordusu dijital medyada bir paylaşım yaptı û
dediki; faşist mhp'nin edirne il başkanlığına
ait sayfalari û mesaj sitemlerini ele geçirdik
û ardından dediler bu başkan olacax şahıs

adına otuz bin kişinin telefonuna “Kayyum Politikasına dor de û Kürtlerin haqqını gasp eden bedelini mutlaka ödeyecektir” mesajını göndermişler. Welleh bu derece yek bir teknik qullanımıdır. İca Kürt gençliği böle kullanmalıdır telefonları şûna ku kim kime ne demiş, ne yemiş, nereyi gezmişe baqacağımıza xelkımızın yararına işler yapmak welleh xoştur. Cigerimin çep köşesi yoldaşları selamliremm. Sonra açtim televizyonu gene dedim ka baqam hele farkli ne vardır diye û ne görem hacca giden insanlarımızdan 572 insan ölmüş. Ere ere welleh bişey demirem le welleh zoruma gitti ma insanlık ölmüş, ma o insanlar öle yerlerde etraftan geçenler bir baqmiler bile. Demiler yardım edek! Axa ax welleh insanlık ölmüş. Ma en büyük allah sevgisi, insanlık sevgisi degildir. Öle geçiler zannedersin orada düşen ölen bir insan degildir. Ma bu olacak iştir. Welleh qardeşlerim ere kabe de ölünce cennete gidilecek, le insanlara bu şekilde yaqlaşınca gidilise welleh artık insanlığımı sorgulayacam. Yoldaş Kejê atla bu qanali de dedim û welleh geçtim diğər qanala û ne görirem; Bir qutlama! Amed sporum lige çıqti û herkes û başta ben çoq mutli û kefxweş oldim. Öle neden mutli olam neden yegenim demirem welleh mutli olacax çox şey vardır dayi xeberin ola. Herşey güzel tamam derken welleh sanqi bugün herşey beni küfre zorli gibi duri anlamadım. İca biz Kurdistani bir xelkız. Bizim dengbejilerimiz bir hafızanın, tarixin yansımasıdır. Bizim her bir halayımız, birer savaş figürüdür, bizim kemençemiz, çepkimiz wardır. Mana bizim kiraz fistanlarımız, şal û şapıklarımız, doğanın rengarenkliğini, güzelliğini yansıti. Lê anlamamışam dedim hele bu ergen û şımarıq şımarıq hareketleri yapan koca koca adamlar biizmkiler mi? Alah û azim aciz oldum. İca hele ka bana deyin, deyin ma DJ’de nedir? Şampanya patlatmakta nedir? Hele o akp’nin yanında olan sanatçıyım deyip geçinen şahsi çıqartmakta

nedir? Welleh ben eleştiriye, ma bu olacaq iştir! Sonra deyeceksiniz Kejê böyle açık açık eleştirme le welleh bunu yapmaq zorundayım artıqn. E ma ka sizde kendinize gelin loo. Buradan taraftarlara seslenirem; bizler Amed xelkının yiğit evlatlarıyız û ona göre yaşayalım bariqatlarda, direniş ile. (Anladınız siz oni) Welleh bu qanallarda bir şey oxtur le suç bende ki bu qanallara baqam di-irem. En gozali bizim sterk tv’mizdir weleh ha bide ögle saat bir xeberleri Selman yoldaşın heyecani ile bazen di-irem televizyonun içine girecem sonra oto qontrol saxlayınca duri-rem. Welleh beni havaya fırlatan bir hevalê Cemal û televizyona yapıştıran bir de Selman Yoldeş olmasa ne olacaq ben de bilmirem. Kendi qanallerimizi izleyek, kendimizi taqip edek, başkalarını mum gibi söndürek û xêrle kalın yoldeşler !

ARÎNA DELAL

*Çi xweş e
Barana Kobanê
vê sibehê
berbangê
şopên serkeftinê de
roj dikene
piştî Arîna delal
tarîti diçire
ronahî dimîne*

